Kaikkien maiden proletaarit, liittykää yhteen!

KOMMUNISTI

№ 4 (88) Helmikuu 1932

SISÄLTÖ

1932

Valtion kustannusliike KIRJA

LENINGRADIN OSASTO

V. I. LENIN

VALITUT TEOKSET

TÄNÄ vuonna ilmestyy Karjalan osaston kustannuksella valikoima maailman proletariaatin suuren johtajan V. I. Leninin kuolemattomista teoksista.

Valikoima käsittää kaksitoista nidettä ja sisältyy siihen samannimisen venäjänkielisen kuusiosaisen laitoksen ainehisto. Teos on ollut työn alla parisen vuotta ja oli ensimäisten niteiden määrä valmistua jo viime vuonna, mutta teknillisten seikkojen vuoksi se siirtyi tämän vuoden ensineljännekselle. Teoksen laajuuden vuoksi ei sitä voida painattaa jatkuvaa myyntiä varten, sen levitys tapahtuu vain ennakkotilauksien kautta, joiden mukaan määritellään painoksen suuruus. Tämän vuoksi on jokaisen tilauksinensa viipymättä käännyttävä „Kirjan" Karjalan ja Leningradin osastojen puoleen.

KOMMUNISTI

№—4(88) v. 1932. Helmikuu

NKP(b):n LENINGR. ja KARJALAN ALUEKOMIT. POLIITTISTALOUDELLINEN KUUKAUSIJULKAISU.

TOIMITUKSEN OSOITE: LENINGRAD, Harkovskaja 7. V/K KIRJA, puh. 173-1.

Eteenpäin sosialismin rakentamisen toiseen viisivuotiskauteen

XVII puoluekonferenssi teki mitä suurimerkityksellisimmät päätökset teollisuuden työskentelystä ensimmäisen viisivuotissuunnitelman viimeisellä päättävällä vuodella ja toisen viisivuotiskauden suunnitelmasta. KK:n täysi-istunto on hyväksynyt puoluekonferenssin päätökset.

Kuusi vuotta sitten puolueen XIV *edustajakokouksessa* tov. Stalin esitti juuri jälleenrakennuskauden päättävän maamme *sosialistisen teollistuttamisen* tunnuslauseen.

Puolueen XIV edustajakokouksen päätöksiä toteutettiin mitä ankarimmassa taistelussa sinovjevilaista, ja myöhemmin sinovjevilaistrotskilaista oppositioblokkia vastaan, jotka "vasemmistolaisiin" fraaseihin kätkeytyen tosiasiassa antautuivat sosialismin rakentamisen vaikeuksien edessä, julistivat tämän tehtävän mahdottomaksi toteuttaa ja kaikkein julkeimpien edustajiensa kautta asettivat teollistamistunnuslausetta vastaan agrarisoimistunnuslauseen, tunnuslauseen maamme taloudellisen jäljellejääneisyyden pysyttämisestä, sen muuttamisesta kansainvälisen kapitalismin maataloudelliseksi lisäkkeeksi.

XV puoluekokous totesi teollistuttamispolitiikan tavattoman suuret saavutukset.

XV puoluekonferenssi jälkeen asetti XV puoluekokous terävästi kysymyksen *sosialistisen teollistamisen tempoista*, sellaisista tempoista, jotka soisivat meille mahdollisuuden saavuttaa ja sivuuttaa teknillis-taloudellisessa suhteessa etumaisimmat kapitalistiset maat. XV puoluekokous kiinnitti erikoisesti puolueen huomion ennen kaikkea *raskaan teollisuuden* kehittämiseen, joka on koko kansantalouden sosialistisen uudestirakentamisen perusta ja tuki.

Mutta puoluekokous asetti puolueen ratkaistavaksi myöskin toisen mitä tärkeimmän tehtävän — *maataloutemme sosialistisen uudestirakentamisen*, pienestä talonpoikaistaloudesta suureen yhteiskunnallistutettuun maatalouteen siirtymisen tehtävän.

XV puoluekokous eroitti puolueesta trotskilais-sinovjevilaisen opposition, joka oli luisunut vastavallankumouksellisen menshevismin kannalle.

Mutta puolueen edustajakokouksen päätösten toteuttaminen, jotka koskivat teollistamisen bolshevistisia tempoja, ennen kaikkea raskaan teollisuuden kehittämistä, maatalouden sosialistista uudestirakentamista, neuvosto- ja kollektiivisten talouksien laajaa rakennustyötä ja hyökkäyksen voimistamista kulakkia vastaan, kohtasi

ankaraa vastarintaa oikeisto-oppositionin taholta, joka oli muodostunut kulakiston agentuuriksi puolueen sisällä ja joka asiallisesti asetti puolueen esittämää sosialistisen uudestirakentamisen tietä vastaan kapitalistisen restauratsionin tien.

Silloin kun taistelu oikeisto-opportunismia vastaan oli kärkevimmillään, hyväksyi puolue XVI puoluekonferenssissa XV edustajakokouksen päätösten perusteella ensimmäisen viisivuotissuunnitelman. XVI puoluekokous tulee merkityksi puolueemme historiaan kehitetyn sosialistisen hyökkäyksen, täyskollektivisoinnin ja kulakiston luokkana likvidoimisen edustajakokouksena, sosialismin kauden, johon neuvostomaa on astunut edustajakokouksena ja edelleen edustajakokouksena, joka paljasti ja nujersi täydellisesti oikeisto-opportunismin, jonka katsomukset kokous katsoi sopimattomiksi puolueeseen kuulumisen kanssa.

Tosin puoluetta vastaan edustajakokouksen jälkeen muodostui uusi opportunistinen blokki oikeis-opportunismin sirpaleista ja trotskismin jätteistä — n.s. oikeisto-"vasemmistolainen" blokki. Blokin luonteenomaisina piirteinä olivat periaatteettomuus, kaksinaamaisuus ja oikeisto-opportunistinen katsantokanta.

Heittäen pois tieltään vararikkoutuneiden antautujain koplan, jatkaen säälimätöntä taistelua kahdella rintamalla oikeisto- ja "vasemmisto-" opportunismia ja sovittelevaisuutta vastaan kokoontui puolue XVII konferenssiin uusin suunnattomin saavutuksin, jotka takaavat XVI puoluekokouksen perustunnuslauseiden — viisivuotissuunnitelman toteuttaminen neljässä vuodessa ja koko Neuvostoliiton täyskollektivisoiminen — toteuttamisen.

Sosialistisen talouden perusta on rakennettu.

Raskaan teollisuuden ja varsinkin konerakennuksen voimakas kehitys on jo nyt luonut pohjan koko kansantalouden sosialistiselle uudestirakentamiselle.

Ankaran ja kiivaan taistelun jälkeen on puolue saanut aikaan murroksen teollisuuden ratkaisevimmilla aloilla, joiden jälkeen jääminen heijastui kaikkein voimakkaimmin viisivuotissuunnitelman toteuttamisessa, nimittäin hiilen ja metallin alalla.

On saavutettu ratkaisevaa menestystä tekniikan omaksumisessa tärkeimmillä aloilla, mikä vapauttaa meidät riippuvaisuudesta ulkomaihin nähden.

On saavutettu eräitä tuloksia rautatieliikenteen kunnostamisen alalla, joka on tällä hetkellä kaikkein heikoin kohta kansantaloudessamme.

Kevyen teollisuuden kehitys on saatu nopeammaksi.

Neuvostokauppa kehittyy, laajojen työläis- ja työtätekevien joukkojen aineellinen asema paranee.

Täyskollektivisointi ja kulakiston likvidoiminen on pääpiirteissään suoritettu maamme tärkeimmillä jyväviljelysseuduilla.

Kaikki nämä menestykset puolue on saavuttanut opportunismia vastaan käydyn taistelun ja puolueen keskuskomitean sekä sen johdossa olleen tov. Stalinin konkreettisen bolshevistisen johdon avulla.

Selviä esimerkkejä tästä johdosta olivat tov. Stalinin puheet *tekniikan valtaamisesta* sekä tuotanto- ja finanssisuunnitelman toteuttamisen *kuudesta ehdosta.*

Selviä esimerkkejä tästä johdosta olivat keskuskomitean täysi-istunnon päätökset työläisten varustamisesta, rautatieliikenteestä ja kaupunkitaloudesta sekä keskuskomitean päätökset täysi-istuntojen

välisillä ajoilla edesvastuuttomuuden poistamisesta liikenteestä, neuvostokaupan kehittämisestä, luottoreformin toteuttamisen yhteydessä ilmenneiden vääristelyjen likvidoimisesta, mustasta metallurgiasta, työpalkkajärjestelmästä, kollektiivisten talouksien organisatooris-taloudellisesta lujittamisesta j.n.e.

XVII puoluekoferenssin päätökset antavat teollisuudelle *taistelusuunnitelman viisivuotiskauden neljännelle ja viimeiselle vuodelle sekä perusdirektiivit toisen, sosialismin rakentamisen viisivuotissuunnitelman laatimisesta.*

On pääpiirteissään hahmoiteltu sosialistisen hyökkäyksen tulevan voitokkaan tien suunnat. On asetettu käytännöllinen tehtävä likvideerata kapitalistiset ainekset ja luokat yleensä, rakentaa *luokaton sosialistinen yhteiskunta.*

Eteemme ovat avautuneet niiden linnoitusten suunnattomat korkeudet, jotka meidän on vallattava. On vallattava, mutta vielä emme ole vallanneet. Sellaisia linnoituksia ei vallata itsevirtauksen, vaan ankaran taistelun avulla.

Tie luokattomaan sosialistiseen yhteiskuntaan kulkee kiivaan luokkataistelun sekä proletariaatin diktatuurin valtion ja leniniläisen puolueen jatkuvan lujittamisen kautta. Proletaarien puolue, on diktatuuriaan toteuttavan työväenluokkamme johdossa, — siinä on kapitalististen ainesten ja yleensä luokkain jatkuvan ja lopullisen likvideerauksen, lopullisen voittomme tärkein ase.

Meitä vastassa on ennen kaikkea kansainvälinen porvaristo. Sen leirissä ei ole vielä menetetty toivoa neuvostovallan kukistamisesta intervention avulla. Se etsii ulospääsyä pulasta sodan, sorrettujen siirtomaiden ja puolisiirtomaiden sekä Neuvostoliiton kustannuksella tapahtuvaksi suunnitellun maailman uudestijaon kautta.

Meitä vastassa on hajoitettu, mutta ei vielä likvideerattu kulakisto, joka tekee ja tulee tekemään epätoivoista vastarintaa. Kulakiston luokkana likvidoimisen tulemme suorittamaan pääpiirteissään v 1932-33. Kulakisto oli kapitalistisen riiston kaikkein voimakkain tuki maassamme. Kapitalististen ainesten likvidoimisen tehtävä tulee merkitsemään ennen kaikkea kulakiston ja sen jätteiden likvidoimista.

Taistelussaan meitä vastaan on kulakisto yrittänyt ja yrittää edelleenkin nojautua pikkuporvarilliseen luonnonvoimaisuuteen, joka on maassamme vielä voimakas. Neuvostoliittomme useissa piireissä yksityistalonpojat muodostavat vielä enemmistön. Viljanhankinnat antavat meille selviä esimerkkejä kulakiston vaikutuksesta kollektivistien takapajuisiin kerrostumiin.

Meidän on voitettava kapitalistisen järjestelmän ja yksityistalouden alaisena kymmeniä vuosia eläneiden miljoonain ihmisten tottumusten, porvarillisten ja pikkuporvarillisten ennakkoluulojen voima. Kapitalismi ei ainoastaan kuristanut, painostanut ja fyysillisesti tuhonnut miljoonia työtätekeviä, vaan se myöskin järjestelmällisesti pilasi heitä moraalisesti, myrkytti uskonnollisen huumauksen myrkyllä, syövytti inhoa työhön, kasvatti laiskureita ja rikollisia, kehitti yhteiskuntavastaisia vaistoja, piti laajat joukot tietämättömyydessä ja pimeydessä.

Neuvostovallan 15:nnellä olemassaolon vuodella, vaikka olemmekin saavuttaneet tavattoman suuria tuloksia mitä laajimpain työtätekeväin joukkojen poliittisen ja sivistyksellisen kasvatuksen alal-

la, emme ole vielä hävittäneet kapitalismin koko kirottua perintöä.

Kollektivistien joukkojen sosialistinen uudestikasvattaminen, proletariaatin takapajuisten kerrosten kasvattaminen, uusien työläiskaaderien kasvattaminen on edessämme kaikessa kärkevyydessään.

Lopuksi meitä vastassa on aatteellisesti murskattu opportunismi, mutta vielä elävä, jota jatkuvasti ravitsee ja tukee luokkavihollisen vastarinta, luokkavihollisen, joka vielä yrittää jarruttaa eteenpäin menoamme.

Luokkavihollisen vastarinta on ennen kaikkea kulakiston vastarintaa. *Oikeisto-opportunismi puolueessa on kulakin vastarinnan heijastusta. Oikeisto-opportunismi puolueen sisällä on edelleenkin päävaara nykyisellä etapilla.*

Oikeisto-opportunismin menestyksellisen poistamisen ehtona on edelleenkin mitä päättävin taistelu "vasemmisto mielialoja", "vasemmistovääristelyjä", "vasemmistohaihatteluja", menestyksien aiheuttamaa päänhuimausta vastaan, jotka edistävät oikeisto-opportunismia ja sen takana seisovaa kulakkia.

Mätä liberalismi, josta tov. Stalin kirjoitti *Proletarskaja revolutsijan* toimitukselle lähettämässään kirjeessä, ilmenee sovittelevana suhtautumisena luokkavihollliseen (m.m. vastavallankumoukselliseen trotskilaisuuteen) ja opportunismiin, haluttomuutena taistella niitä vastaan joko väsymyksen, luokkavalppauden kadottamisen taikka sen pohjalla, että yksityiset puolueen jäsenet ovat joutuneet luokkavieraan ideologian vaikutuksen alaisiksi.

Leniniläinen puolue on kulkenut useiden mitä tärkeimpien sosialistisen rakennustyön etappien kautta. Se on osoittanut havainnollisesti koko maailmalle, että ei ole sellaisia linnoituksia, joita bolshevikit eivät voisi vallata. Mutta nämä linnoitukset se on vallannut säälimättömässä taistelussa luokkavihollista ja puolueen riveihin tunkeutuvaa sen agentuuria vastaan.

Näin on ollut asianlaita tähän saakka ja niin tulee olemaan edelleenkin.

Olemme saavuttaneet luokkavihollisesta useita mitä loistavimpia voittoja, mutta emme ole lyöneet sitä lopullisesti maahan. Taistelussaan leniniläistä puoluetta vastaan käyttää vihollinen kaikki mahdolliset keinot aina tuholaisuutta ja aatteellista salakuljetusta myöten. Sitä auttavat opportunistit ja mädät liberalistit.

On kohdistettava heikkenemätön tuli opportunismia ja mätää libralismia vastaan kaikilla sosialistisen rakennustyön rintamilla!

Tämä on sosialistisen hyökkäyksemme jatkuvien menestysten, maamme riippumattomuuden ja puolustuskuntoisuuden jatkuvan lujittamisen, viisivuotissuunnitelman neljässä vuodessa toteuttamisen, toiseen viisivuotissuunnitelmaan johtavien lähentymispaikkojen valtaamisen, täyskollektivisoinnin pohjalla tapahtuvan kulakiston luokkana likvidoimisen päättämisen, toisen viisivuotissuunnitelman mitä suurimpain tehtäväin, jotka XVII puoluekonferenssi on viitoittanut, menestyksellisen toteuttamisen välttämättömin ehto.

Viisivuotissuunnitelman neljännen, päättävän vuoden tehtävien toteuttamisen kautta, tov. Stalinin ohjaaman leniniläisen keskuskomitean johdolla eteenpäin sosialismin rakentamisen toiseen viisivuotiskauteen!

Toinen 5-vuotissuunnitelma NKP(b):n XVII konferensissa

TOV. MOLOTOVIN SELONTEKO

Helmikuun alkupäivinä koolla olleelle NKP(b):n XVII puoluekonferensille esitti tov. Molotov selonteon toisesta viisivuotissuunnitelmasta. Tilanpuutteen vuoksi meillä ei ole tilaisuutta julkaista tätä laajaa ja arvokasta selontekoa kokonaisuudessaan, vaan on meidän rajoituttava sen yleiseen selostamiseen. Seikkaperäisesti voivat lukijamme tutustua siihen suomenkielisistä päivälehdistämme ja kustannusliike *Kirjan* toimesta julkaistavasta puoluekonferenssin kulusta selkoatekevästä kirjoituksesta.

Aluksi selostaja osoitti, miten se seikka, että puolueemme on käynyt käsittelemään kansantalouden toisen viisivuotissuunnitelman tehtäviä, on todistuksena siitä, että ensimäinen viisivuotisssuunnitelma täyttyy menestyksellisesti, että me toteutamme sen neljässä vuodessa.

Neuvostoliiton toisen viisivuotissuunnitelman käsittelyllä on ensiksikin suuri *kansainvälinen* merkitys, sillä sen valossa kaikkien maiden työläisillä on mahdollisuus vertailla porvariston hallitsemain kapitalistimaiden tuloksia proletariaatin diktatuurin maan ensimmäisiin saavutuksiin. Tämä vertailu antaa mahdollisuuden horjumatta vastata kysymykseen, kenen on tulevaisuus, se puhuu kaikkien maiden työtätekeville, että tulevaisuus ei kuulu porvariston herravallalle, vaan proletariaatin diktatuurille.

Toiseksi neuvostovallan *sisäisten olojen* kannalta siirtymisemme toisen viisivuotissuunnitelman tehtäviin merkitsee ratkaisevaa tarkistusta siitä, mitä antaa työväenluokan johto talonpoikaisjoukoille porvariston vallan kukistamisen jälkeen. Neuvostoliitossa on ensi kertaa maailmanhistoriassa valta työväenluokalla, joka johtaa mukanaan maaseudun työtätekeviä joukkoja ja niiden kanssa uudelleen rakentaa koko kansantalouden sosialistisille perusteille. Menestyksemme voittoisuus onkin siinä, että sosialistinen rakennustyö ei kehity vain kaupungeissa, vaan maaseudullakin, että maaseudunkin työtätekevät alkavat nousta sosialismia, luokatonta yhteiskuntaa kohti.

Ja lopuksi *taloudelliselta* kannalta katsoen voittomme on suunnitelmallisen rakennustyön tulos. Tähän asti ei missään muussa maassa ole ollut suunnitelmallista valtiotaloutta. Tämä suunnitelmallisuutemme on voitu ja voidaan toteuttaa vain laajojen työläisjoukkojen aktiivisella osanotolla ja puolueen johdolla.

Ensimmäinen kansantaloutta koskeva suunnitelma oli sähköistämissuunnitelma ja ensimmäiset kansantalouden kontrollinumerot vahvistettiin vuodelle 1925-26. Siitä pitäen ne on vahvistettu vuosittain ja ovat ne saaneet yhä suuremman merkityksen kansantalouden johdossa.

Ensimmäisen viisivuotissuunnitelman yhteenvedot

Kuten tunnettua, esitettiin kaksi 5-vuotissuunnitelman toisintoa, joista toinen perustui neuvostotalouden sen hetken käyttömahdollisuuksiin, ja toinen — optimaalinen — oli laskettu Gosplanin mielestä Neuvostoliitolle kaikkein edullisinten olosuhteiden pohjalla

toteutettavaksi. Puolue hyväksyi perusteiltaan optimaalisen suunnitelman. Puolue pyrki siihen, että itse joukkojen esittämä tunnus "5-vuotissuunnitelma neljässä vuodessa" toteutettaisiin voittoisasti.

Ensimmäisen 5-vuotissuunnitelman menestykset ovat teollistuttamispolitiikan, raskaan teollisuuden kohottamista ja tuotantovälineiden tuottamista ajavan politiikan, voittoja. Ne kuvastuvat myöskin kollektivisoimisen poikkeuksellisessa menestyksellisyydessä, laajenevassa kollektiivitalouksien ja neuvostotilojen rakennustyössä. Vielä eilen takapajuisessa kylässä rakennetaan sosialistista taloutta konetekniikan perustalle, maatalouden hallitsevana osana on sosialistinen talousmuoto.

Me emme saa unohtaa, että puolue on voittoisasti toteuttanut ja toteuttaa Lokakuun vallankumouksen jälkeistä vaikeinta tehtävää, maatalouden uudelleen järjestelyä kollektivisoimisen ja korkean konetekniikan perustalle.

Kaikki ei kuitenkaan ole tapahtunut suunnitelmain mukaan. Puolue on tehnyt muutoksia suunnitelmaan. Niinpä 5-vuotissuunnitelmassa ei edellytetty, että työttömyys olisi täydelleen poistettu jo v. 1930-31. Me hiukan rikoimme suunnitelmaa, mutta tällaisen muutoksen työväenluokka hyväksyy täydellisesti.

Ensimmäisen 5-vuotissuunnitelman taloudellisiin tehtäviin tehtiin sellainen suuri muutos kuin uuden metallurgisen keskuksen rakentaminen Uralo-Kusnetskin piiriin. Ja nyt on jo sytytetty ensimmäinen sulatusuuni Magnitogorskin tehtaalla ja kohta sytytetään toinen Kusnetskissa. Tämäkään korjaus ei ole niinkään huono.

Valitettavasti suunnitelmista on poikettu huonoonkin suuntaan. Teollisuudessa ei toteutettu työn tuottavaisuuden kohottamista. Tämän korjaamiseksi on tehtävä kaikkemme proletaarisen kurin lujittamiseksi ja tekniikan valtaamiseksi. Myöskin satoisuuden kohottamisessa ja liikenteen uudelleen järjestämisessä on paljon jätetty täyttämättä.

Viime vuoden opetuksilla on puolueelle ja koko työväenluokalle ensiasteisen tärkeä merkitys. Siksi on tärkeää muistaa tärkeimmät kohdat puolueen taistelussa ns. "vasemmistolaisia" ja oikeistolaisia uklonisteja vastaan, varsinkin kun taistelu erikoisesti oikeistolaisvaaraa vastaan tulee olemaan kiertämätön vastaisuudessakin.

Muistutan siitä, miten keskuskomitean teesejä vastaan ensimmäisestä 5-vuotissuunnitelmasta esiintyi trotskilainen oppositio omine vastateeseineen. Tämän platformun mukaan puolueen teesien olisi pitänyt johtaa "antiproletaaristen tendenssien juhlaan". Mutta eikö totta, siitä on naurettava puhua nyt neljän vuoden kuluttua?

Oikeistolaisten taholta jaariteltiin, että "perusviljalähteinä tulevat vielä kauan aikaa olemaan yksityiset talonpoikaistaloudet" ja että on hyökättävä varovammin kulakkia vastaan. Yksilötalonpojat kuitenkin jo 1929 joukolla liittyivät kollektiivitalouksiin.

Mutta tärkeintä on se, että "vasemmistolaiset" ja oikeistolaiset oppositionilaiset puhuivat proletaarisen vallankumouksen perspektiiveistä kokonaisuudessaan, trotskilaisten kehitellessä ajatuspahasta *"kaksinvallasta"*, joka "uhkaa proletariaatin diktatuuria". Trotskilaisten ja oikeistolaisten ohjelmien vararikko on niin ilmeinen, että me nyt vastaamme heidän silloisiin ilmoituksiinsa pelkällä hymähdyksellä.

Trotskilaisen ohjelman olemuksen määritteli uskomattomuus työ-

väenluokan voittoon ja sosialismin rakentamismahdollisuuteen Neuvostoliitossa. Tämä johti antautumiseen porvarillisten ainesten edessä. Trotskilaisuus onkin ottanut etujoukon aseman porvarillisessa vastavallankumouksessa ja oikeisto-opportunismi on tullut yhdeksi "ideoloogisten arvojen" päähankkijaksi luokkavihollisillemme.

Taistelussa lèniniläisiä virtauksia vastaan on puolue karaistunut, kasvanut ja kohonnut asteen ylemmäksi.

Toisen viisivuotissuunnitelman poliittinen asettaminen

Toisen viisivuotissuunnitelman poliittinen asettelu on määritelty teeseissä seuraavasti:

"Maan suunnattomat luonnonrikkaudet, sosialistisen rakennustyön bolshevistinen vauhti, laajojen työläis- ja kollektivistijoukkojen kasvava aktiivisuus ja puolueen oikea linja täydellisesti turvaavat toisen viisivuotiskauden aikana sosialistisen talouden tuotannollisten voimien sellaisen kehityksen, jonka pohjalla tullaan lopullisesti likvidoimaan kapitalistiset ainekset Neuvostoliitossa. Konferenssi on sitä mieltä, että toisen viisivuotiskauden poliittisena perustehtävänä on kapitalististen ainesten ja yleensä luokkien lopullinen likvidoiminen, luokkaeroavaisuutta ja riistoa synnyttävien syiden täydellinen hävittäminen, ja kapitalismin jätteiden poistaminen ekonomikasta ja ihmisten tietoisuudesta, koko maan työtätekevän väestön muuttaminen tietoisiksi ja aktiivisiksi luokattoman sosialistisen yhteiskunnan rakentajiksi.

Loisluokkiin kuuluvien ainesten likvidoimisen ja kokonaan työtätekevien käytettäväksi tulevien kansallistulojen yleisen kasvun pohjalla on saatava aikaan huomattavasti nopeampi työläisten ja talonpoikain hyvinvoinnin kasvu. Konferenssi on sitä mieltä, että väestön turvaaminen tärkeimmillä kulutustavaroilla ja ravintoaineilla tulee toisen viisivuotiskauden loppuun mennessä suurentaa vähintäin 2-3 kertaa siitä, mitä se on ensimmäisen viisivuotiskauden lopussa".

Esitetyssä teesissä on annettu toisen viisivuotissuunnitelman täydellinen asetelma. Pysähdyn vain sen tärkeimpiin kohtiin.

Luokista ja luokkataistelusta teeseissä sanotaan, että toisen viisivuotissuunnitelman polittisena perustehtävänä on "kapitalististen ainesten ja yleensä luokkien lopullinen likvidoiminen" ja "koko maan työtätekevän väestön muuttaminen tietoisiksi ja aktiivisiksi luokattoman sosialistisen yhteiskunnan rakentajiksi."

Onko tehtävä luokkiin nähden asetettu oikein? Se ei ole ainoastaan oikein asetettu eikä ainoastaan mahdollinen toteuttaa, vaan yksinomaan tällainen on toisen viisivuotissuunnitelman poliittisten tehtävien asettaminen ja johtuu se puolueen politiikasta, marxisminta.

Puolueen hyväksymän kansantaloussuunnitelman mukaan yksityissektori ensimmäisen 5-vuotissuunnitelman loppuun mennessä tulee käsittämään alle 10%. Ja kahden lähimmän vuoden kuluessa täyskollektivisoinnin pohjalla tulee toteutetuksi maaseudun kapitalististen ainesten perusosan likvidointi. Suurteollisuudessa ovat kapitalistiset ainekset jo aikoja sitten painuneet pohjaan. Ja pienteollisuudessa ja kaupassa niiden ossuus supistuu nopeasti.

Ei siis ole mitään epäilyä siitä, etteikö puolue voi ja sen tule asettaa toisessa 5-vuotissuunnitelmassa tehtäväkseen kapitalististen ainesten lopullinen likvidoiminen. Ja

kapitalististen ainesten täydellinen likvidoiminen merkitsee riistäjäin luokan likvidointia, ja ilman riistäjiä ei ole myöskään riistettyjä.

On ymmärrettävää, että kapitalististen ainesten likvidoiminen tuottaa vaikeuksia niiden vastustuksen murtamisessa. Luokkataistelu ei lakkaa, vaan eri aloilla ja eri aikajaksoina se voi ja tulee kiihtymäänkin. Täydellinen kapitalististen ainesten likvidointi on mahdollinen viemällä loppuun saakka laajennetun bolshevistisen hyökkäyksen politiikka.

Marxilaisille tulee olla selvänä, että siitä asti, kun työväenluokka otti vallan käsiinsä ja alisti itselleen tuotantovälineet, maan, kuljetuslaitoksen ym, proletariaatti ei sanan varsinaisessa mielessä enää ole se, mitä se oli kapitalistisessa yhteiskunnassa. Työväenluokka asettuu valtion hallitsevaksi voimaksi. Se alkaa kapitalististen voimien likvidoimisen ja valmistaa pohjaa luokkien likvidoimiselle yleensä; proletariaatti ei ole vain porvarillisen yhteiskunnan haudankaivaja, vaan myös sosialistisen yhteiskunnan rakentaja. Hallitsevana luokkana se johtaa koko sosialistista rakennustyötä. Taistelun ja rakennustyön prosesseissa se itse uudestikasvaa, nostaa riveistään entistä aktiivisempia ja tietoisempia sosialismin rakentajia.

Nyt työtätekevästä *talonpoikaistostamme*. Vaikka se siirtyi kollektivisoimisen tielle vasta noin 2½ vuotta sitten, on selvää, että se on lopullisesti jäänyt sosialismin tielle. Toisen 5-vuotissuunnitelman aikana koko maaseudun työtätekevä joukko tulee vedetyksi sosialistisen talouden uudelleen järjestelyyn kollektivisoinnin ja korkean konetekniikan pohjalla. Tämä ei tule tapahtumaan omalla painollaan, vaan vain käymällä ankaraa taistelua maaseudun kapitalististen ainesten jätteitä vastaan ja kollektiivitalouksien järjestöllis-tuotannollisen lujittamisen puolesta. Tämän taistelun järjestäminen kommunistisen puolueen johdolla on päätehtävämme maaseudulla.

Kysymystä valtiosta ei teeseissämme erikoisesti selosteta.

Toisen 5-vuotiskauden aikana me emme vielä voi asettaa kysymystä valtion tarpettomuudesta ja sen kuoleutumisesta. Päinvastoin tällä etapilla vielä on kysymys proletaarisen valtion ja sen mahdin lujittamisesta. Se johtuu edessäolevasta kapitalististen ainesten likvidoimisja kaikkien proletaarista valtiota vastaan kohdistamain hyökkäysten estämistehtävästä sekä niistä valtatavista tehtävistä, jotka on suoritettavana kaupungin ja maaseudun työtätekevien joukkojen uudestikasvattamisessa. Puhumattakaan siitä, että ulkoisen kapitalistisen saarron vallitessa olisi pahinta opportunismia mikä hyvänsä proletariaatin diktatuurin mahdin heikentäminen. Sosialismia rakentavan maan ja kapitalistisen maailman välisestä ristiriitojen kärjistymisestä voidaan tehdä vain yksi johtopäätös — proletaarista valtiota on kaikin puolin lujitettava, kohottakaamme sen voimaa ei vain sisäisiin luokkavihollisiin, vaan myöskin sille vihamielisiin imperialismin luokkavoimiin nähden.

Tämän kysymyksen samoinkuin kaikkien sosialismin rakennustyötä meidän maassamme koskevien peruskysymysten selvittäjänä on Leninin kirja "Valtio ja vallankumous".

Siirtyessään tämän jälkeen puhumaan *kaupungin ja maaseudun välisistä suhteista* toisen 5-vuotissuunnitelman edellyttämänä, tov. Molotov siteeraa kysymystä koskevan kohdan Engelsin kirjasta *"Asuntokysymys"*, pysähtyen erikoisesti koskettelemaan niitä teitä,

joita myöten maatalouden sosialistinen uudelleen rakentaminen tapahtuu.

On tunnettua että se tapahtuu kollektivisoimisen pohjalla. Kollektiivitaloudet ovat osuustoiminnan korkein muoto, sen tuotannollis *sosialistinen* tyyppi. Kollektiivitalouksien osuustoiminnallinen perusta ja uuden korkeimman teknillisen pohjan muodostaminen niille valtion avustuksella helpoittaa talonpoikaiston siirtymistä sosialismiin.

Työväenluokan ja talonpoikaiston sosialismiin johtavien teiden omalaatuisuus on ilmeinen. Luokka-asemansa erikoisuuksien takia kulkee työväenluokka talonpoikaiston edellä, sosialistisen talouden tämän kauden korkeimpien muotojen kautta. Työtätekevien talonpoikaisjoukkojen aseman erikoisuudesta menneisyydessä johtuu heitä luokattomaan sosialistiseen yhteiskuntaan johtavien teiden erikoisuudet (joukko siirtymisen lisäasteita, pitkä siirtymisaika jne). Työväenluokan ja talonpoikaiston sosialististen kehitysteiden omalaatuisuus ei vain ole vaikuttamatta, vaan ainoastaan se voi turvata sosialismin lopullisen voiton, kun lopulta kaikki eroavaisuudet työläisten ja talonpoikain väliltä häviävät kokonaan.

Kaikki toisen 5-vuotissuunnitelman poliittisessa asettamuksessa sanottu liittyy eroittamattomasti *työläisten ja talonpoikain aineellisen aseman parantamistehtäviin.* Toisen 5-vuotissuunnitelman tehtäviin kuuluu kohottaa väestön varustamista teollisuustavaroilla ja elintarpeilla vähintäin 2-3 kertaa siitä mitä se nyt on.

Erikoinen merkitys on asunto-olojen ja kunnallistalouden parantamiskysymyksellä. Kehittyä alkaneen asunto- ja kunnallisrakennustoiminnan tulee muodostua lähtökohdaksi varsinkin työläisten asunto- ja elinolojen päättäväiselle parantamiselle toisen 5-vuotissuunnitelman toteuttamisaikana.

Nykyhetkenä on erikoinen merkitys tavaravaihdon, neuvostokaupan kehittämisellä ja etupäässä vähittäiskaupan suurentamisella. Nepin alussa Lenin sanoi, että tärkeimpänä puolueen tunnuksena on: "Oppikaa käymään kauppaa". Vielä nytkin uusissa oloissa ja uusine sisältöineen on tällä tunnuksella suuri merkitys. Nepin alussa kaupan kehittäminen johti kapitalististen ainesten jonkinlaiseen uudestisyntymiseen. Tämä korosti kommunisteille tunnuksen "oppikaa käymään kauppaa" toteuttamisen välttämättömyyttä, jotta voitaisiin nujertaa kapitalistit tässäkin suhteessa. Pääpiirtein tämä tehtävä toteutettiin.

On korostettava, että vain neuvostokaupan kehittämisen pohjalla tulee mahdolliseksi poistaa elintarpeiden ja tavarain normeerattu jako, joka meidän oli pakko väliaikaisesti järjestää sen kielteisistä puolista huolimatta.

Teeseissä ei puhuta mitään vastakohtaisuuden hävittämisestä henkisen ja ruumiillisen työn välillä toisen viisivuotiskauden aikana. Tämä on tehty täysin tietoisesti. KK on pitänyt tämän kysymyksen asettamisen teeseihin ennenaikaisena, sillä vastakohtaisuuden hävittäminen henkisen ja ruumiillisen työn välillä on paljon pitkäaikaisempi asia, kysymys ei ole yhdestä eikä kahdesta viisivuotissuunnitelmasta.

Lokakuun vallankumous teki jo paljon vastakohtaisuuden poistamisen aloittamiseksi. Yleinen lukutaitoisuus, korkeamman sivistyksen hankkimisen mahdollisuus jokaiselle työläiselle ja maaseudun työtätekevälle puhuvat siitä, että me luomme aineellisia ja kulttuurisia edellytyksiä taistelua varten

vastakohtaisuuden hävittämiseksi henkisen ja ruumiillisen työn välillä. Toiselta puolen kapitalististen aineksien ja yleensä luokkien täydellinen likvidoiminen ja työtätekevien hyvinvoinnin nopeampi kohoaminen eivät ole liittymättä kapitalismin jätteiden voittamistehtäviin ei vain taloudessa, vaan myöskin ihmisten tietoisuudessa.

Porvarillisia aineksia tunkeutuu ei vain kollektiivitalouksiin, vaan myöskin tehtaisiin ja valtiokoneiston elimiin. Ne tulevat tekemään uusia yrityksiä murtaakseen bolshevistisen työn. Myös puolueeseen virtaa uusia kaadereita, jotka määrätyltä osaltaan tulevat joutumaan luokkavieraiden aineiden vaikutuksen alaiseksi.

Kaikesta tästä johtuukin, että taistelun opportunismia vastaan, porvarillisen vaikutuksen ilmauksena proletariaattiin ja työtätekeviin, on oltava puolueen keskeisimmän huomion esineenä.

Teknillinen rekonstruointi ja bolshevistiset tempot

Jo ennen ensimmäistä 5-vuotissuunnitelmaa me siirryimme jälleenrakennuskaudelta uudelleenrakennuskaudelle. Meillä on jo määrättyjä saavutuksia. Uuden suurteollisuuden rakennustyö ja tuotantolaitosten varustaminen uusimmalla tekniikalla on mennyt voimakkaasti eteenpäin ensimmäisen viisivuotissuunnitelman aikana.

Tärkeintä on, että meillä nyt jo on oma teollisuusperusta taloutemme uudelleenjärjestelyn bolshevistista kehittämistä varten. Tältä perustalta lähtien teesit määrittelevätkin toisen viisivuotissuunnitelman taloudellisen asettamuksen:

"Toisen 5-vuotissuunnitelman ratkaisevana taloudellisena perustehtävänä on koko kansantalouden uudestijärjestelyn toteuttaminen ja uusaikaisimman teknillisen perustan luominen kaikkia kansantalouden haaroja varten".

Ja edelleen: "Johtava osa teknillisen uudestijärjestelyn toteuttamisessa kuuluu neuvostovallan omalle konerakennusteollisuudelle..."

"Kansantalouden teknillisen uudestijärjestelyn tärkeimpänä tekijänä on uusiaikaisimman energeettisen tukiperustan luominen, joka perustuu teollisuuden ja kuljetuksen mitä laajimpaan sähköistämiseen, ja sähkövoiman vähittäin tapahtuvaan käytäntöönottoon maataloudessa".

Tähän voidaan lisätä pari sanaa taloudellisten tehtävien mittakaavasta. Kun pääomasijoituksia ei ole vielä määritelty, voidaan puhua vain summittaisesti. Perusrakennustöihin käytettävä summa määritellään 140—150 miljaardiksi ruplaksi. Ensimmäiseen 5-vuotissuunnitelmaan tämä merkitsee 2½ kertaista kasvua.

Johtava osa teknillisessä uudestirakentamisessa tulee olla konerakennusteollisuudella. Leninin mukaan on sosialismin ainoana aineellisena perustana suuri koneteollisuus, joka on eroittamattomasti sidottu koko maan sähköistämiseen, mutta tuona perustana ei voi olla itse sähköistäminen sanan ahtaassa mielessä otettuna.

Ja Leninin mukaan rekonstruointi merkitsee siirtymistä "musikan talonpoikaisen, laihtuneen taloushevosen selästä" jne "suuren koneteollisuuden, sähköistämisen, Volhovstroin jne hevosenselkään". Tässä on uudelleen korostettu suuren koneteollisuuden ja sähköistämisen eroittamattomuutta kansantalouden teknillisen rekonstruoinnin toteuttamisessa.

Suurin vauhti toisessa 5-vuotissuunnitelmassa on merkitty sähköistämiselle. Sähköenergian tuo-

tanto tulee kohoamaan kuusi kertaiseksi. Konerakennusteollisuuden tulee laajeta 3—3½ kertaa. Naftan ja hiilen tuotannon kasvu merkitään 2½—3-kertaiseksi ja laajan kulutuksen tavaiain tuotanto on suunniteltu kohottaa vähintäin 2—3-kertaiseksi.

Tämän jälkeen selostaja siirtyi yksityiskohtaisemmin kosketteleman teollisuuden eri alojen suunnitelmia.

Sähköistämisen alalla tuli GOELRO:n suunnitelma toteutetuksi jo viisivuotissuunnitelman kolmantena vuotena, ollen piiriasemien tehokkuus kuluvan vuoden alkuun mennessä jo 1,719 tuhatta kilowattia. Kuluvan vuoden suunnitelma edellyttää piiriasemien tehokkuuden kaksinkertaistuvan. Toisen viisivuotissuunnitelman mukaan piiriasemien voimakkuuden tulee nousta 100 miljaardiin kilowattiin. Tämän toteuttaminen merkitsee sitä, että Neuvostoliitto tulee sähköenergiamäärään nähden sivuuttamaan useita teknillisessä suhteessa etumaisia maita.

Konerakennusteollisuudesta ja metalleista puhuessaan tov. Molotov totesi, että konerakennuksen alalla meillä on jo ehditty osoittaa erinomaista kehitysvauhtia. Viiden vuoden aikana ovat pääomasijoitukset kohonneet 10-kertaisiksi. Samalla ajalla on kokonaistuotanto kasvanut 3½ kertaa. Viisivuotissuunnitelma toteutettiin 3 vuodessa.

Toisen viisivuotissuunnitelman merkitsemä 3—3½-kertainen kasvu on minimaalinen ja tulee konerakennusteollisuuden ylittää tämä ohjelma.

Teeseissä edellytetään *valuraudan tuotanto* suurennettavaksi toisen 5-vuotissuunnitelman loppuun mennessä 22 milj. tonniin, turvaamalla konerakennuksessa tarvittavien korkealaatuisten teräslajien tuotannon.

Toisen 5-vuotissuunnitelman ohjelma valurautaan nähden merkitsee valtavaa kasvua. Peruspiirtein se tulee tyydyttämään metallin tarpeen eri tuotantoaloilla.

Liikennelaitos on viimeaikoihin saakka ollut eräs takapajuisin ala teknilliseen uudestirakentamiseen nähden. Meille niin välttämätön rautatielaitoksen liikenteen parantaminen ei riipu ainoastaan uudestirakentamisesta, vaan myöskin päättäväisestä työn kohottamisesta sen nykyisessä käytössä. Sitä suuremmalla syyllä rautatie- ja vesiliikenteen edessä on uudet suuret rekonstruointitehtävät.

Toisessa viisivuotissuunnitelmassa edellytetään suurennettavaksi rautatieverkkoa 25—30 tuhannella kilometrillä. Sillä on kaikkiin kansantalouden aloihin nähden ensiluokkainen merkitys. Uusien rautateiden rakentaminen tekee mahdolliseksi kehittää suunnattomien luonnonrikkauksien hyväksikäyttöä uusissa piireissä ja kohottaa sisäisten varojen käyttöä tärkeimmissä teollisuuspiireissä.

Tämän lisäksi aletaan ensi kertaa bolshevistisin tempoin kehittää autoliikennettä. Tämä näkyy jo siitä, että viisivuotiskauden loppuun mennessä tullaan vuosittain tuottamaan vähintään 300—400 tuhatta autoa. Autoliikenteen perspektiivit laajassa maassamme ovat poikkeuksellisen suuret. Tämä ei muuten missään tapauksessa saa johtaa hevosen ja hevosliikenteen halveksimiseen.

Yhteyden ja erikoisesti radioyhteyden kehittämisen tulee toisessa viisivuotissuunnitelmassa tulla uudeksi. On välttämätöntä mitä nopeimmin likvidoita takapajuisuus yhteyden alalla, sillä se on sosialistisen rakennustyön kasvun oleellisimpia ehtoja.

Maatalouden pääkysymykseksi toisessa 5-vuotissuunnitelmassa tulee muodostua kysymyksen satoisuudesta. Tässä suhteessa emme ole viime vuosina paljoa liikkuneet paikaltamme. Nyt, jolloin meillä nopeasti kasvaa koneiden, traktorien, kombainien sekä kemiallisten lannokkeiden käytäntöönotto maataloudessa, on aika ottaa bolshevistinen vauhti satoisuuden kohottamisessa.

Teknillisten kasvien viljelyllä on erikoinen merkitys kevyen ja ravintoaineteollisuuden suunnitellulle jättiläismäiselle kasvulle. Ei voida kohottaa työtätekevien aineellista hyvinvointia 2—3 kertaa, ellei ryhdytä päättäviin toimenpiteisiin puuvillan, valkojuurikkaan, pellavan j.n.e. satoisuuden kohottamiseksi. Kemiallinen teollisuus näyttelee tärkeää osaa teknillisten kasvien satoisuuden kohottamisessa. Kemiallisen teollisuuden kehityksen takapajuisista tempoista on tehtävä ehdottomasti loppu.

Sosialistisen karjatalouden kasvussa on viime vuosina saavutettu huomattavia tuloksia. Neuvostotilat ja kollektiiviset taloudet ovat muodostuneet suurenmoisiksi järjestöiksi, mutta tuottavaisuuteen nähden me olemme kovin alhaisella tasolla.

Maatalouden uudestirakentamisen teknillisenä perustana on traktori. Toisen viisivuotissuunnitelman loppuun mennessä saa maatalous vähintään 170,000 traktoria vuodessa. Samalla tulee laajenemaan maatalouden sähköistäminen. Maatalouden teknillisen rekonstruoinnin alalla olevien uusien tehtävien mukaisesti saa kysymys tekniikan omaksumisesta valtavan merkityksen. Kysymys ei ole vain traktorin ja kombainin käyttötaidon omaksumisesta, vaan myöskin sähkövoiman sovelluttamisesta peltoviljelys- ja karjatalouteen. Samalla meidän on tehtävä päättävästi loppu takapajuisuudestamme agronomiassa ja zootekniikassa.

Kansantalouden teknillisen rekonstruoinnin toteuttaminen asettaa suunnattomia vaatimuksia *teknillisten kaaderien* saantiin nähden. Meidän on täytynyt viime vuosina suorittaa todella perusteellinen teknillisen valistustyön uudelleenrakentaminen. Määrällisessä suhteessa olemme jo paljon saavuttaneet, mutta tieteellis-teknillisessä suhteessa me olemme vielä hyvin alhaisella tasolla. Sen tähden tov. Stalinin esittämä tunnus — "bolshevikkien on omaksuttava tekniikka" — on puolueen tärkein tunnus.

Kapitalistinen maailma ja toinen viisivuotissuunnitelma

Neuvostoliitto on yhä edelleen kapitalistisessa saarroksessa. Se merkitsee, että on käynnissä mitä jännitetyin taistelu ja kilpailu kahden luokkaluonteeltaan toisellensa vastakkaisen maailman, kahden periaatteellisesti leppymättömän järjestelmän — kapitalistisen ja sosialistisen välillä. Erikoisesti ilmenee tämä nyt pitkälle kehittyneen maailman talouspulan kautena.

Tämän yhteydessä huomaa ne muutokset, jotka tapahtuvat ulkoisessa kapitalistisessa saarrossa.

Ensimmäinen viisivuotissuunnitelma on toteutunut tähän saakka vakituisen hyökkäysuhkan vallitessa imperialistien taholta. Tästä viisivuotissuunnitelmasta on kuitenkin jo täytetty ¾, ja juuri siksi, että meillä oli rauhallinen hengähdysaika sosialistista rakennustyötä varten. Huolimatta kaikista sisäisistä vaikeuksista me voittoisasti etenimme ja etenemme, yhä lujittaen perusasemiamme.

Nyt meille muodostuu paljoa kärjistyneempi vaara ulkoisten vihollistemme taholta, Neuvostoliitolle vihamielisten imperialismin voimien taholta. Imperialistisen hyökkäyksen vaara on huomattavasti voimistunut. Se on meidän huomioitava kaikessa työssämme.

Asemaa kapitalistimaissa kuvaa ennenkaikkea mitä syvin pula ja kaikkien kapitalististen ristiriitojen kärjistyminen. Tämän ohessa tulevat kapitalistimaissa yhä aktiivisimmiksi etsiskelyt ulospääsyksi syntyneestä tilanteesta — hyökkäyksessä toisten maiden kimppuun ja intervention järjestämisessä Neuvostoliittoa vastaan. Imperialistien ulkopolitiikka käy yhä avoimemmin hyökkääväksi.

Työtätekevien joukkojen asema kapitalistimaissa huononee. Talonpoikaisjoukot kapitalistimaissa ovat myöskin pulan painamia. Köyhien ja nälkäisten miljoonaiset joukot kasvavat. Tämän yhteydessä kasvaa työtätekevien keskuudessa tyytymättömyys vallitsevia luokkia vastaan, kasvaa viha kapitalismia kohtaan työväenluokan keskuudessa.

Itse porvarillisessa leirissä politiikkojen ja taloustieteilijäin hämminki ja lukuisten kapitalististen liikkeiden ja laitoksien tilan toivottomuus aiheuttavat yhä suurempaa pakokauhua porvariston keskuudessa. Esiintymiset tekniikkaa vastaan ovat tulleet jokapäiväisiksi ilmiöiksi kapitalistimaissa. Onpa vaadittu pidättymään keksinnöistä ja luonnontieteiden kehityksestä kymmeniksi vuosiksi.

Kapitalistimaiden lehdistö uhraa miljoonia palstoja ennustaja-akkain, tähdistäennustajain ja chicagolaisten bandiittien ennustusten, tekojen ja elämäkertojen kuvaamiseen. Vain mätänemisen ja hallitsevain luokkain pitkälle meneen moraalisen ja henkisen rappeutumisen avulla voidaan selvittää tällaisten tosiasiain ilmeneminen kapitalistimaissa.

Mutta toiselta puolen parhaimmat poistuvat porvariston keskuudesta. Niinpä Romain Rolland on neuvostovallan ystävä, Upton Sinclair on avoimesti esiintynyt Kautskya vastaan puolustaen Neuvostoliittoa.

Tässä me näemme erään Neuvostoliitossa tapahtuvan sosialismin voittoisan kasvun osoittajia. Mutta tämä ei tietysti ole pääosoittaja. Meidän maamme rajojen ulkopuolella Neuvostoliiton todellisena tukena ovat työtätekevät joukot. Me näemme, että kapitalististen maiden työläisten aktiivinen myötätunto on sosialismin rakennustyön mitä tärkeimpänä ehtona Neuvostoliitossa ja kommunismin lopullisen voiton takeena.

Neuvostoliitto kasvaa koko maailman työläisten isänmaana. Sosialismin voittoisa rakennustyö Neuvostoliitossa on parhaana sosialismin voiton turvana koko maailman mittakaavassa.

Toisen 5-vuotissuunnitelman aikana me asetamme suoritettavaksemme yleismaailmallisen historiallisen merkityksen omaavan tehtävän — luokattoman sosialistisen yhteiskunnan rakentamisen.

TOV. KUIBYSHEVIN SELONTEKO.

Tov. Kuibyshev esitti puolueen XVII konferenssissa laajan selonteon toisesta viisivuotissuunnitelmasta.

Selostuksensa alussa tov. Kuibyshev osoitti, kuinka ensimmäisen viisivuotissuunnitelman täyttäminen, ottaen huomioon sen teollisen kehityksen alhaisen tason, jolta lähdettiin, ja sen ankaran luok-

kataistelun, jota on jouduttu käymään viisivuotissuunitelman toteuttamisen ja sen asettamien yhteiskunnallisten tehtävien suorittamisen yhteydessä niin sisäistä kuin ulkoistakin luokkavihollista vastaan, on luonnollisesti vaatinut puolueemme kaikkien voimien jännittämistä ja laajojen työläis- ja kollektivisti-joukkojen innostuksen kaikinpuolista mobilisoimista. Luokkavihollisen kaikesta vastustuksesta huolimatta toteutimme me johdonmukaisesti sosialismin rakentamista ensimmäisen viisivuotissuunnitelman aikana, tarkoituksenamme ollen muuttaa maamme maatalous-teollisuusmaasta teollisuus-maatalousmaaksi.

"Kuluneet vuodet", lausuu tov. Kuibyshev, "ovat olleet sosialistisen systeemin koetuksen vuosia sen kilpaillessa kapitalismin kanssa. Ihmiskunnan historiassa ei vielä koskaan ole tavattu näin räikeää, toisilleen vastakkaisten yhteiskunnallisten systeemien vastakkainasettelua. "Millaiset ovat yhteenvedot? Kapitalistisessa maailmassa tuotanto laskenut v. 1931 kymmenillä prosenteilla, ulkoinen kauppa alentunut kaikkialla likipitäin kaksinkertaisesti, työttömyys kasvanut huimaavasti, työläisten elintaso laskenut, köyhyys ja nälkäkuolema — siinä tavallisiksi muodostuneet ilmiöt kapitalistimaissa. Marx nimitti pulakautta palautumiseksi barbaarisuuteen. Tämä on tarkalleen sovellutettavissa siihen, mitä tällä hetkellä tapahtuu monissa Europan ja Amerikan kaupungeissa."

Kokonaan toisenlaisilta näyttävät yhteenvedot Neuvostoliitossa. Meillä tulee viisivuotissuunnitelma täytetyksi neljässä vuodessa ylittäen. Ja jos tarkastelemme viisivuotissuunnitelman toteuttamista ei ainoastaan määrällisten osoittimien mukaan, vaan sen mukaan, miten toteutuu ensimmäisen viisivuotissuunnitelman perusajatus, perustehtävät, voidaan v. 1931 saavutuksiin nojaten todeta niidenkin ylittäen täyttyvän. Suunnitelma edellytti sosialismin laajentumista kaikilla kansantalouden aloilla, mutta edellytetty laajentuminen oli paljoa vaatimattomampi kuin suunnitelman käytännöllinen toteuttaminen. Me saatoimme sosialistisen sektorin vallitsevaksi koko kansantaloudessa. "Oikean leniniläisen politiikan kautta olemme päässeet siihen, että köyhät ja keskivarakkaat talonpojat painavalta enemmistöltään ovat kääntyneet sosialismin tielle, ja v. 1932—33 tapahtuu kollektivisoimisen pääasiassa loppuun suorittaminen koko Neuvostoliitossamme. Tämä yhdessä sosialismin perustan — raskaan teollisuuden — lujittamisen kanssa, merkitsi sosialistisen talouden perustan luomista jo v. 1931".

Olemme asettaneet jaloilleen raskaan teollisuuden, muodostaneet energeettisen ja konerakennusperustan koko kansantalouden uudelleenjärjestämiseksi; valtion teollisuudessa, rautatieliikenteessä ja rakennustöissä työskentelevien työläisten lukumäärä v. 1932 nousee 11,800 tuh., mikä huomattavasti ylittää suunnitelman edellyttämän määrän; teollisuuden osuus yhdessä rautatieliikenteen ja rakennustyön kanssa muodostaa 57,5 % kansallistuloista, kun samaan aikaan maatalouden osalle lankeaa vain 22,9 %; kaikki tämä selvästi osoittaa maan muuttumista maatalous-teollisuusmaasta teollisuus-maatalousmaaksi.

Viisivuotissuunnitelman eräänä tehtävänä oli maamme taloudellisesti rippumattomaksi saattamisen tehtävä. V. 1932 suunnitelma jo pääasiassa rakentuu sosialistisen maamme sisäisen tuotannon pohjalle.

Työttömyyden likvideeraaminen täydellisesti kolmen vuoden aikana; 7 tuntinen työpäivä; joukkojen elinehtojen parantaminen: laaja rakennustyö kunnallistalouden ja asuntorakennustyön alalla; yhteiskunnallisen vakuutuksen budjetin kasvu; perhettä kohden tulevien tulojen kasvu sen kautta, että työssäkäyvien perheenjäsenten määrä on kasvanut: toimenpiteet kouluasiain ja terveydenhoidon alalla — kaikki tämä kuvastaa viisivuotissuunnitelman asettamien tehtäväin ylittäen täyttämistä työtätekevien joukkojen aineellisen hyvinvoinnin parantamisen alalla. Samaa osoittaa maaseutuun nähden työn tuottavaisuuden kasvu kollektivitalouksissa, kylvöalan voimakas laajentuminen, maatalouden tuotannon tavarallisuuden kasvu rinnan kollektivistien kulttuuristen elinehtojen parantumisen kanssa.

Kun tähän kaikkeen lisätään vielä se, että uuteen viisivuotissuunnitelmaan me siirrymme omalla, lujalla teollisella pohjalla varustettuina, voimme sanoa, että viisivuotissuunnitelman perusajatus on toteutettu. Tov. Kuibyshev kuitenkin huomauttaa, että useilla erikoisaloilla on ollut havaittavissa myöskin jäljellejäämistä suunnitelmain täyttämisessä. Suurempia vaikeuksia kuin oli odotettu kohdattiin sellaisilla aloilla kuin tuotantokustannusten alentaminen, tuotteiden laadun parantaminen, ja tekniikan omaksuminen kaikilla tuotantoaloilla. Samoin jäi jälkeen myöskin karjatalous, johon voimakkaasti vaikutti se terävä luokkataistelu, minkä vallitessa sitä on täytynyt rakentaa maaseudulla; heikkoina kohtina ovat esiintyneet myöskin liikenne, tekstiiliteollisuus, kemiallinen teollisuus ja jotkut muut teollisuusalat. Mitkä syyt ovat olleet pääasiallisimpina tällaiseen vaikeuteen ja jälkeen jäämiseen rintamamme joillakin aloilla? Ensiksikin heikkoudet uuden tekniikan omaksumisessa, joka on selvästi ilmennyt eritoten uusien tehtaittemme käyntiin laskun yhteydessä; toiseksi, jälkeenjääneisyys ammattitaitoisten kaadereitten valmistamisessa ja kolmanneksi, mikä on tärkein syy — puutteet työn järjestelyssä, palkkojen tasoittaminen, vastuuttomuus, riittämätön taistelu työvoiman liikkuvaisuutta vastaan j.n.e.. Nämä seikat vaikuttivat, että huolimatta suunnitelmien määrällisestä täyttämisestä, laadulliset osoittimet ovat suuressa määrin jääneet täyttämättä. Näiden puutteiden toteaminen on välttämätöntä voidaksemme ottaa ne laskuissamme huomioon uuttä viisivuotissuunnitelmaa laatiessamme.

Ensimmäisen viisivuotissuunnitelman aikana saavutetut voitot ovat muuttaneet maamme jäljellejääneestä agraarimaasta maaksi, joka ja nyt useilla aloilla, ja v. 1932 vieläkin useimmilla, saavuttaa ja sivuuttaa etumaisimpia kapitalistisia maita Nopeasti kasvavassa hyökkäyksessä sosialismin puolesta meidän voittomme on varma sen vuoksi, että työmme johdossa on leniniläinen kommunistinen puolue, joka säälimättä murskaa tieltämme kaikenkarvaiset opportunistit, taistellen tempojen puolesta, että uutta, sosialistista järjestelmää rakentavat miljoonaiset työläis- ja talonpoikaisjoukot, ja että me jokaisen uuden askeleemme ja voittomme vahvistamme ja lujitamme tekniikan korkeimpien muotojen avulla. Ensimmäisen viisivuotissuunnitelman saavutukset ovat takeena siitä, että myöskin toinen visivuotissuunnitelma suunnattomine tehtävineen tulee täytetyksi.

Tämän jälkeen tov. Kuibyshev siirtyy toisen viisivuotissuunnitel-

man käsittelyyn, alussa lyhyesti mainiten suunnitelman yhteiskunta-poliittisesta tehtävästä muun muassa seuraavaa. "...Ratkaisten ensimmäisen viisivuotissuunnitelman aikana sosialistisen talouden perustan rakentamisen tehtävän, asetamme me toiselle viisivuotissuunnitelmalle tehtävän rakentaa sosialistinen yhteiskunta Neuvostoliitossa. Tämä tulee olemaan aikajakso, jolloin hävitetään kaikki perusteet toisen ihmisen harjoittamalta riistolta toisen yli, mutta jolloin vielä jää erikoistyyppisen valtion välttämättömyys, valtion, joka suojelisi yleistä omistusta tuotantovälineille. Jää vielä, kuten Lenin sanoi, — ankaran kontrollin välttämättömyys yhteiskunnan ja valtion taholta työn ja kulutuksen mitan yli, jolloin korvaus suoritetaan työn eikä tarpeiden mukaan." Tämä tulee olemaan aikakausi, jolloin työ muodostuu luokattoman sosialistisen yhteiskunnan tietoisten ja aktiivisimpien rakentajain kunnia-asiaksi ja sankaruudeksi, jolloin vanha työnjako tulee yhä enemmän häviämään, luoden ehdot kaupungin ja maaseudun välisen vastakohtaisuuden täydelliselle häviämiselle, jolloin fyysillisessä työssä työskentelevä työläinen alkaa laajasti omaksua polyteknillisen sivistyksen, minkä kautta muodostuu edellytykset henkisen ja fyysillisen työn välisen vastakohtaisuuden tulevaisuudessa häviämiselle, jolloin luokat on jo hävitetty, mutta valtio ja proletariaatin diktatuuri vielä säilyttää merkityksensä ja täytyy niitä kaikin puolin lujittaa.

Summittaisten laskelmien mukaan toisen viisivuotissuunnitelman aikana keskimääräinen vuotuinen teollisuustuotannon kasvu tulee olemaan ei vähempää kuin 20 %. Nämä ovat tempoja, joita kapitalistisen tuotannon tempot eivät ole koskaan saavuttaneet. 20 %:n vuotuinen kasvu merkitsee, että toisen viisivuotissuunnitelman aikana teollisuustuotteiden yleinen summa verrattuna vuoteen 1932 tulee kohoamaan 2½ kertaisesti. Toisaalta tämä merkitsee käytännössä tunnuksen — saavuttaa ja sivuuttaa, nopeata realisointia. Aloittain kuvastuu kehitys seuraavana: Valuraudan tuotannossa tehtäväksi asetetaan tuottaa 22 milj. tonnia valurautaa, mikä merkitsee, että saavutamme Euroopassa ensimmäisen tilan tällä alalla ja vain Amerika on silloin meistä enään edellä. Hiilen tuotannon alalla asetamme tehtäväksi tuottaa viisivuotissuunnitelman viimeisenä vuotena 250 milj. tonnia hiiltä, mikä merkitsee, että me tällä alalla saavutamme Englannin tason sivuuttaen kaikki muut Euroopan vallat ja vain Amerikka on silloin meistä edellä. Naftan tuotanto tulee v. 1937 olemaan meillä 80—90 milj. tonnia, mikä merkitsee ensimmäistä tilaa Euroopassa ja nopeaa Amerikan saavuttamista. Konerakennuksen alalla laajennamme tuotantoa 3—3½ kertaisesti, mikä merkitsee, että Neuvostoliitto tällä alalla valtaa toisen tilan maailmanmitassa taloudellisessa mielessä ja teknillisessä mielessä todennäköisesti ensimmäisen tilan, ottaen huomioon, että me otamme jatkuvasti käytäntöön vain uusimman tekniikan. Autotuotannossa sivuutamme kaikki muut maat paitsi Amerikkaa, traktorituotannossa (laskien vain nykyiset ja jo rakenteella olevan Tsheljabinskin tehtaan) saavutamme traktorituotannossa kaikkien Euroopan maiden tuotannon yhteenlasketun tason ja vain Amerikka jää meistä edelle. Kemiallisen tuotannon alalla me saavutamme erään etumaisia paikkoja maailman mitassa, summittaisten laskelmien mukaan

superfosfaatin ja typen tuotannossa sivuutamme myöskin Amerikan. Sähköenergian tuotannon alalla, joka esiintyy koko kansantaloutemme perustana, me saavutamme melkein Amerikan tason tuottaen sähköenergiaa v. 1937—100 miljardia kilowatti-tuntia (Amerikan tuotanto v. 1929 oli 117 miljard. kilowatti-tuntia). Tov. Kuibyshev huomauttaa, että kaikkiin tuotantoaloihin nähden määrälliset vertailut eivät anna täysin selvää kuvaa, sillä meillä voidaan kaikilla aloilla tuotantoa ja tekniikkaa käyttää suhteellisesti paljon tuloksellisemmin kuin missään kapitalistisessa maassa.

Toisen viisivuotissuunnitelman tehtävänä on vapauttaa sosialistinen isänmaamme täydellisesti riippuvaisuussuhteesta kapitalistisiin maihin. "Mutta tämä luonnollisesti ei kuitenkaan merkitse, että ajatuksenamme olisi sulkeutunut talous. Ulkomaisia kauppayhteyksiä me tulemme laajentamaan. Mutta laajentaessamme näitä yhteyksiä on lujasti omaksuttava se seikka, että sosialistisen valtion etujen mukaista on ei yleensä yhteyksien laajentaminen kapitalistisen maailman kanssa, ei minkäänlaisten yhteyksien laajentaminen hyvänsä, vaan ainoastaan sellaisten yhteyksien, jotka lujittavat sosialistista rakennustyötä, jota toteutetaan Neuvostoliiton täydellisen taloudellisen riippumattomuuden pohjalla." "... Meidän täytyy muodostaa sellainen tilanne, että kaikki mitä on tuotettava Neuvostoliittoamme varten, voimme tuottaa itse, ja tämänvuoksi ei meille ole välttämätöntä tuoda ulkoa, millä hinnalla hyvänsä, yksiä tai toisia tuotteita. Jos haluamme — ostamme, mutta voimme olla myöskin ostamatta. Meidän täytyy olla tilanteen herroina suhteissamme kapitalistiseen maailmaan".

Toisen viisivuotissuunnitelman ensimmäisten vuosien tehtävänä täytyy olla saattaa aikaan perinpohjainen käänne laajojen työläis- ja kollektivistijoukkojen aineellisen ja elinehtojen parantamisessa sekä taata sen suuren rakennussuunnitelman loppuunsuorittaminen, minkä toteuttaminen on alettu aikaisempina vuosina, vuosina 1930—31—32.

Puhuessaan kansantalouden uudestijärjestämisen tehtävistä toisen viisivuotissuunnit. aikana tov. Kuibyshev osoittaa, kuinka kansantalouden kaikki alat tulevat toisen viisivuotissuunnitelman aikana uudestijärjestetyksi saattamalla ne kaikki uudelle teknilliselle perustalle, missä tulevaisuudessa tullaan nojaamaan oman raskaan teollisuutemme kehitykseen. Samoin tämä teknillinen uudestijärjestely tulee nojaamaan voimakkaaseen sähköistämisen kehitykseen ja tieteellisten ja teknillisten kaadereiden nopeaan kasvuun. Edelleen hän osoittaa kuinka meillä on olemassa tavattoman edulliset luonnonehdot koko uudestijärjestelyä varten. Meillä on luonnonrikkauksia, jotka takaavat raaka-aineperustan kaikkia teollisuusalojamme varten, samoin polttoaineen, vesivoimalähteet ovat suunnattomat, joista toisen viisivuotissuunnitelman aikana suuri osa astuu palvelukseemme.

Siirtyessään lähemmin käsittelemään kansantalouden uudestijärjestämisen tehtäviä aloittain tov. Kuibyshev pääasiassa esittää seuraavaa:

Konerakennuksen alalla. Toisen viisivuotissuunnitelman tärkeimpänä tehtävänä esiintyy juuri tämän teollisuusalan kehittäminen, jolle kuuluu johtava osuus kansantaloutemme teknillisesti uudelleenjärjestämisessä. "Konerakennuksen alalla meidän täytyy ratkaista

ei ainoastaan tuotannon määrällisen laajentamisen tehtäviä, vaan myöskin uusien, uusimpia ja viimeistellympiä koneita tuottavien tuotantolaitosten järjestämisen tehtäviä". Erikoisesti on konerakennuksen ratkaistavana kysymys laadullisten tehtäväin täyttämisestä. Suuri tehtävä on konerakennuksella tällä hetkellä raskaiden, paljon fyysillistä työvoimaa kysyvien töiden mekanisoimisessa. Ensikädessä on turvattava kaivostyöt, turpeiden nosto, metsätyöt, rakennustyöt, lastaus ja lossaustyöt j.n.e. jatkuvalla teknillisellä varustelulla.

Sähköenergian tuotannon alalla asetamme tehtäväksemme luvun 100 miljard. kilow. tunt. tämän yhteydessä on päätettävä Dnjeprin, Donin, Pohjois-Kaukaasian, Uralin sekä Moskovan, Ivanovon, ja Leningradin alueiden sähköasemaverkoston luominen. Suurta osuutta sähköistämisessä tulevat näyttelemään vesivoima-asemat sekä polttoaineenkäyttöön nojaavat sähköasemakeskukset, jotka pääasiassa tulevat kehittymään paikallista polttoainetta käyttäen ja erikoisesti uusissa teollisuuskeskuksissa.

Mustan metallurgian alalla, jonka tuotanto v. 1937 täytyy muodostaa 22 milj. ton. valurautaa, uudestijärjestämisen tehtävät ovat erittäin suuret. Kusnetskin, Magnitogorskin, Zaporosjen, Lipetskin, Asovan, Krivoi-rogin, Ala-Tagilskin, Bokalskin, Sinarskin, ja Novo-Tulskin tehtaiden rakennustöiden loppuunsaattamisen ja Voroshilovin, Dsershinskin, ja Tomskin tehtaiden uudelleenjärjestelyn lisäksi, todennäköisesti pannaan alulle seuraavien tehtaiden rakentaminen: Halilovskin tehdas (Keskisen Volgan alue), Komarovo-Zigazinskin tehdas (Bashkiria), Tsheromhovskin tehdas (Itä-Siperia), Dashesanskin tehdas (Taka-Kaukaasia), Sutshanskin tehdas (Kauk. Itä). Tämän lisäksi suunnitelmaan lisätään vielä joukko muita tehtaita. Mustan metallurgian alalla ei kuitenkaan saa rajoittua vain uusien tehtaiden rakentamiseen, vaan on erikoista huomiota kiinnitettävä jo työskentelevien tehtaiden parempaan käyttöön.

Värimetallurgian alalla on taattava sellainen kehitys, joka vapauttaa meidät täydellisesti riippuvaisuudesta ulkomaihin nähden tällä alalla. Tätä ei saada aikaan kuitenkaan vain uusia tehtaita rakentamalla, vaan on ryhdyttävä hyväksi käyttämään uusia teknologisia prosesseja ja tuotantometoodeja.

Polttoaineteollisuuden täytyy pystyä tyydyttämään kehittyvän metallurgiamme vaatimukset. Tärkeimpinä hiilialueina tulevat olemaan Donbas (120 milj. tonnia), Moskovan alue (20-22 milj. tonnia), Uraali (25 milj. tonnia), Kuzbas (50 milj. tonnia), Itä-Siperia (11 milj. tonnia), Karagand (14 milj. tonnia), Tkvartsheli (1,5 milj. tonnia). Kivihiilituotannon jakaantumisessa piireittäin on saatava aikaan huomattava siirtyminen itään päin.

Naftateollisuuden alalla on uudestijärjestämistä jatkettava porausten ja naftan muokkauksen suhteen.

Kemiallisen teollisuuden alalla on tuotantoa laajennettava ja uudestijärjestettävä. Typen ja rikkihapon tuotanto, eritoten värimetallurgian jätteistä sekä superfosfaattien ym. lannoitusaineiden tuotanto, jne. on saatava kohotetuksi siihen määrään, että koko kansantalouden ja ennenkaikkea maatalouden vaatimukset tulisivat täysin tyydytetyiksi.

Kevyen teollisuuden alalla toisen viisivuotissuunnitelman aikana tulee tapahtumaan voimakas kehitys,

jolle luo pohjan raskaan teollisuuden ja raaka-ainelähteenä maatalouden kehitys. Kulutusnormin henkeä kohden tulee kohota 2—3 kertaisesti. Erikoisesti tullaan kiinnittämään huomiota tuotantolaitosten sijoitukseen raaka-ainelähteitä silmällä pitäen.

Maataloustuotannon alalla sille asetettujen yleisten vaatimusten lisäksi on asetettava seuraavia tehtäviä. Ensiksi — maanviljelys on saatava kaikin puolin turvatuksi niissä piireissä, jotka nykyisin joutuvat kärsimään kuivuudesta. Toiseksi — jyväviljapiirien muodostaminen kuluttaja-alueille, mihin ovat kaikki mahdollisuudet olemassa lannoitusaineiden käyttöä kehittäen. Kolmanneksi — jyväviljan viljelyksen laajentaminen itäänpäin (Itä-Siperia ja Kaukainen Itä), niin että nämä piirit tulisivat toimeen omalla viljallaan ja näin helpoitettaisiin myös nykyisiä liikennevaikeuksia. Neljänneksi — mikä on kaikkein tärkein tehtävä — kaikilla maatalouden eri aloilla on kohotettava huomattavasti *satoisuutta.* Jyväviljan satoisuutta on kohotettava 40%:lla.

Liikenteen alalla on rautateihin nähden asetettava kysymys siitä, että ne toisen viisivuotissuunnitelman aikana täydellisesti saavuttaisivat toisten alojen kehityksen vaatiman tason. Samoin kuin rautateillä myöskin vesiliikenteen alalla on ryhdyttävä laajaan teknilliseen parannustyöhön, ottaen käytäntöön tekniikan viimeisimpiä saavutuksia. Samoin eritoten maatalouden ja uusien teollisuuskeskuksien kehitys asettaa kysymyksen maanteiden rakentamisesta ja kunnostamisesta. Ilmaliikenteen ja sen varustamisen kehittäminen on eräs tärkeimpiä tehtäviämme, minkä yhteydessä on erikoisesti asetettava kysymys muiden yhteysvälineiden kehittämisestä: telefoni, radio jne.

Tämän jälkeen tov. Kuibyshev siirtyy käsittelemään kysymystä eri piirien kehityksestä toisen viisivuotissuunnitelman aikana. Kysymys eri piirien kehityksestä ja tuotannollisesta luonteesta on toisen viisivuotissuunnitelman aikana asetettava vakavasti esille, sillä suurien tehtaiden ja tehdaskombinaattien rakentaminen yleisen suunnitelmamme mukaan tulee tapahtumaan raaka-aine- ja voimalähteitä silmälläpitäen, mikä tulee eri piireille antamaan kullekin oman erikosluonteensa, minkä vuoksi taas piirit saavat tuotannollisen elämänsä kehittämisessä itsenäisiä ja yleisiä erikoistehtäviä.

Kaukaisen Idän piirin täytyy luoda itselleen oma teollinen pohjansa, vapautuakseen riippuvaisuudesta Uraliin. Sen täytyy luoda välttämätön liikenneverkosto. Sen täytyy jyväviljan viljelyksen rinnalla ryhtyä kehittämään teknillisten kasvien viljelystä ja niille vastaavia teollisuusaloja. Raskaan teollisuuden alalla, mustan metallurgian lisäksi tulee kehittää kullan ja värimetallien tuotantoa. Samoin kivihiilen ja naftan tuotantoa sekä metsä- ja paperiteollisuutta on kehitettävä.

Itä-Siperian piirin tulee varsinaisen maataloudellisen (pääasiassa karjataloudellisen) ominaisuutensa rinnalla kehittää teollista perustaansa. Tällä piirillä tulee olemaan suuri merkitys värimetallien ja harvinaisten metallien hankkijana. On tutkittava kysymys Angaran säköaseman rakentamisesta. Huomattavasti on kehitettävä Urali-Kuznetskin kombinaatin laajentamista jne.

Uralin alueen tulee edelleenkin kehittyä voimakkaaksi koko Liittoa käsittäväksi teollisuuskeskukseksi. Kivihiilen tuotanto tulee kohottaa

25 milj. tonniin. Erikoista huomiota on kiinnitettävä eri metallilajien hankintaan ja kemiallisen teollisuuden kehitykseen sekä voimalähteiden hyväksikäyttöön. Valuraudan tuotanto kohotettava 6 milj. tonniin ja koksin tuotanto 8 milj. tonniin. Samoin kehitettävä maataloustuotantoa ja erikoisesti rautatieliikennettä.

Läntisen Siperian alueen on raskaanteollisuuden kehityksen rinnalla kiinnitettävä huomionsa viiden sähköaseman rakentamiseen, koksi- ja kemiallisen teollisuuden kehittämiseen. Kehittyvät konerakennus- ja värimetalliteollisuus. Maataloudellisesti alueella tulee olemaan suuri merkitys, minkä yhteydessä voimakkaasti kehittyy myöskin kevyt teollisuus jne.

Kasakkain sosialistinen neuvostotasavalta tulee jatkuvasti kehittymään voimakkaaksi teollisuus- ja maatalouskeskukseksi koko Liiton mitassa. Samoin aikoinaan tsaari-Venäjän siirtomaana ollut takapajuinen *Keski-Aasia* lopullisesti muodostuu Neuvostoliittoa puuvillalla muonittavaksi, mutta samalla myöskin teollisuusalueeksi. *Bashkiirian tasavallan* voimakas teolilinen kehitys läheisesti liittyy yhteen Uralin alueen teollisen kehityksen kanssa. Tämän lisäksi siellä tulee kehittymään voimakkaasti värimetalli- ja koneteollisuus, sekä kevyt muokkaavateollisuus ja elintarveteollisuus. *Taka-Kaukaasian* päätuotantoaloina tulee olemaan teknillisten- ja subtropillisten kasvien viljelys maatalouden alalla sekä naftan (10 milj. tonnia, lukuunottamatta Bakua), kivihiilen (3 milj. tonnia), värimetallien ja valuraudan tuotanto teollisella alalla. *Volgan alueella* ekonomikka tulee suuresti muuttumaan niiden suurten töiden yhteydessä, joita ajatellaan suoritettavaksi sähköasemien rakentamiseksi Volgalle ja yleensä Volgan vesistön hyväksikäyttämiseksi. *Nishegorodskin piiristä* muodostuu toisen viisivuotissuunnitelman aikana mahtava kone- ja laivarakennuskeskus. Samoin siellä voimakkaasti tulee kehittymään kemiallinen teollisuus. Voimalähteenä tällä alueella tulee olemaan turve ja Volgan vesivoima-asemat. Maatalouden pääaloina teknilliset kasvit, karjatalous ja myöskin jyväviljatalous. Lyhyesti viitaten Tatarien tasavallan, keskisen- ja alisen-Volgan alueiden teolliseen ja maataloudelliseen kasvuun tov. Kuibyshev esittää, kuinka *Ukrainan tasavalta* edelleenkin tulee kehittymään suurena teollisuus- ja maatalousalueena. Kivihiilen tuotanto toisen viisivuotissuunnitelman aikana kohoaa täällä 110-120 milj. tonniin, minkä yhteydessä kehitetään sähköasemaverkoston luomista, joka tulee antamaan noin 3,5 milj. kilow. sähköenergiaa. Valuraudan tuotanto kohoaa 11 milj. tonniin, mikä on enemmän kuin koko maamme valurautatuotanto v. 1932. Samoin nopeasti kasvavat kemiallinen ym teollisuusalat. Maataloudessa täällä on kehitettävä viljan viljelyksen rinnalla teknillisten kasvien viljelystä. *Pohjois-Kaukaasian* maataloudellisten tehtäviensä rinnalla tulee kohottaa naftan tuotanto 22-23 milj. tonniin ja kivihiilen tuotanto 15 milj. tonniin. Samoin voimakkaasti kehittyy värimetalli- ja konerakennusteollisuus jne. *Keskisen mustanmullan alueella.* mm sähköenergiavarasto täytyy kohottaa likipitäin 350 tuh. kilowattiin. *Moskovan* alueella kivihiilituotanto kohoaa 25 milj. tonniin, sähköistäminen huomattavasti laajenee, samoin kemiallinen teollisuus y.m. alat, mikä merkitsee, että Moskovan alue muuttuu tyypillisen tekstiiliteollisuuden auleesta konerakennus-, sähkötekniikka-, — ja kemiallisen

teollisuuden alueeksi. *Leningradin alue* tulee edelleenkin pysymään ja kehittymään mahtavana konerakennus- ja teknillisten kasvien tuotannon keskuksena, minkä yhteydessä voimakkaasti laajennetaan sähköasemaverkostoa. (Toinen Svirin sähköasema 140 t. kw., Nevan sähköas. 75 t. kw., Nivajoen asema 112 t. kw., Uikujoen asema 105 t. kw.). Sikäli kun käynnissä olevat tutkimukset Karjalassa löydettävän sungitin suhteen johtavat tulokselliseen ratkaisuun, muodostuu *Karjalasta* ei vaiń metsä- paperi- ja metsäkemiatuotannon maa, vaan myöskin Leningradia ja aluetta varten korkeakaloristа polttoainetta tuottava maa. *Muurmannin alue* joka aikaisemmin on ollut suurimerkityksellinen vain kalastukseen nähden, voi toisen viisivuotissuunnitelman aikana malmi, apatiitti, ja värimetallivarastojen vuoksi muodostua suureksi metallurgiseksi, suurinta konerakennuskeskustamme muonittavaksi alueeksi. *Läntinen alue* Sovnarkomin päätöksen mukaan, jo vuodella 1929, tulee muodostumaan etumaisimmaksi tekstiiliteollisuutta raaka-aineella muonittavaksi alueeksi sekä rakentamaan useita kutoma- ja kehruutehtaita. Tämän rinnalla kehittyvät karjatalous, lannoitusainetuotanto, ja rakennusaineteollisuus. *Valkovenäjä* tulee 2:nnen viisivuotissuunnitelman aikana nojautumaan kehityksessään turve- ja metsävarastoihinsa sekä voimakkaasti kehittämään maatalouttaan. Maatalouden perusaloina ovat karjan- ja siipikarjanhoito sekä teknillisten kasvien viljelys.

Eri piirien tuotannollisten tehtäväin lopullisesti ratkaisemiseksi on erikoisen voimakkaasti kehitettävä geologista tutkimusta kaikilla alueilla, kaikkien teollisten ja tuotannollisten mahdollisuuksien paljastamiseksi ja valmistamiseksi tuotannollista hyväksikäyttöä varten.

Toisen viisivuotissuunnitelman eräänä keskeisimpänä tehtävänä on työtätekevien hyvinvoinnin kohottaminen. "... Me katsomme välttämättömäksi toisen viisivuotissuunnitelman aikana taata sellaisen kevyen ja ravintoaineteollisuuden sekä maataloustuotannon kasvun, joka sallisi kulutusnormin kasvun ei vähempää kuin 2—3 kertaiseksi". Summittaisten laskelmien mukaan v. 1937 tulee henkeä kohden lankeava kulutusnormi olemaan meillä korkeampi kuin missään muussa maassa.

Ravintoainekulutuksen yleisen kasvun yhteydessä on saatava aikaan radikaalinen muutos ravinnon *struktuurissa,* siten, että ravintoaineiden käytössä huomattavasti lisätään ravintopitoisuudeltaan korkeampiarvoisten ravintoaineiden osuutta (liha, maito, hedelmät, kananmunat jne). Suunnitelman tulee edellyttää myöskin huomattavaa lisäystä teollisuustuotteiden (puuvilla- ja villakankaiden, jalkineiden jne) kulutusnormien alalla.

Huomattavasti tulee lisätä kulttuuristen tuotantoalojen tuotantoa (paperi- ja polygrafinen tuotanto, radio- ja kinokoneistojen tuotanto, sähköistettyjen talousvälineiden ym tuotanto). Samoin on voimistettava asuntorakennustyötä. Luotava kokonainen verkosto uusia laitoksia, jotka kollektiivista tietä palvelevat työläisten tarpeita (yleiset ruokalat, lastenkodit- ja seimet, klubeja, pesulaitoksia jne).

"Yleinen lukutaitoisuus, minkä pääpiirtein on aikaansaanut ensimmäinen viisivuotissuunnitelma, on nyt jo riittämätön, välttämätöntä on polyteknillinen lukutaitoisuus, elementaaristen tietojen laajentaminen fysiikassa, kemiassa, biologiassa ja teknologiassa sekä spe-

sialisten teknillisten tottumusten hankkiminen samanarvoisesti poliittisen lukutaitoisuuden kanssa".

Selostuksensa lopussa tov. Kuibyshev puhuu toisen viisivuotissuunnitelman täyttämisen ehdoista. Ensimmäisenä suunnitelman toteuttamisen ehtona on työväenluokan *vallankumouksellinen aktiivisuus,* jonka avulla me olemme voittaneet kansalaissodassa, ensimmäisen viisivuotissuunnitelman toteuttamisessa ja tulemme voittamaan myöskin toisen viisivuotissuunnitelman aikana. Toisen viisivuotissuunnitelman aikana on edelleen kehitettävä ja syvennettävä sosialistisia työmuotoja teollisuudessa, maataloudessa, liikenteen ja kaupan alalla jne.

Suunnitelman toteuttamisen tärkeimpänä ehtona on — suunnitelmallisuuden perustan lujittaminen kaikilla tuotannon aloilla, minkä yhteydessä lujittuu myöskin vastuunalaisuus suunnitelmien täyttämisessä. Tämän yhteydessä on ymmärrettävä, että suunnitelmallisuus tulee sitä tuloksellisemmaksi, mitä suuremmat työläis- ja kollektivistijoukot tulevat vedetyksi suunnittelutyöhön.

Taistelu byrokratismia vastaan. "Sosialististen suhteiden kehityksen ja luokkien likvideerauksen kautta poistuu itse byrokratismin perus", mutta siitä huolimatta on meidän voimistettava taistelua byrokratismia vastaan tämän prosessin kehityksen konkreettisissa ehdoissa. Tähän taisteluun on vedettävä mukaan laajat työtätekevät joukot.

Edelleen tulee erikoisesti alleviivata kysymys *laadusta.* "Taistelu laadun puolesta laajassa mielessä ymmärrettynä on taistelua ratsionaalisen ja oikean työn järjestämisen ja hallinnon puolesta, taistelua aineellisten arvojen ekonomisen kulutuksen puolesta ja työn ei-tuotannollisen kulutuksen minimaaliseen määrään supistamisen sekä tappioiden supistamisen puolesta." "Taistelu laadun puolesta on — kuten Lenin sanoi — taistelua *"työn tuottavaisuuden kohottamisen puolesta yleiskansallisessa mitassa"*, mikä on uuden järjestelmän voiton *ratkaiseva ehto.*"

"Seuraavana tärkeänä tehtävänä ja ehtona toisen viisivuotissuunnitelman täyttämiselle on työn tuottavaisuutta kiihdyttävien ehtojen luominen." "Kommunistit eivät ole koskaan tunnustaneet "tasa-arvoisuutta" *yleensä* ottamatta huomioon taloudellisia ehtoja. Kaikkia lupauksia "tasa-arvoisuudesta" ehdoissa, jolloin ei ole luotu taloudellisia edellytyksiä tällaista tasa-arvoisuutta varten, Marx ja Lenin ovat nimittäneet petokseksi". Tästä johtuen, siksi kunnes ei ole luotu riittäviä taloudellisia edellytyksiä, kun tuotantovoimat eivät ole kehittyneet riittävän korkealle tasolle, on eriarvoisuus kieltämätön ja meidän on taisteltava pikkuporvarillista tasoittamista vastaan ja työn mukaan suoritettavan korvauksen periaatteen syventämisen puolesta. Se, mitä Stalin "kuudessa ehdossaan" esitti tässä suhteessa, pysyy täydellisesti voimassa myöskin toisen viisivuotissuunnitelman aikana.

Taloudellisten yhteyksien muodoilla, jotka sitoutuvat yhteen työn kiihdyttämisen kanssa, on suuri osuutensa suunnitelmiemme täyttämisessä. "Kommunismin ensimmäisen vaiheen, sosialismin, taloudelliset edellytykset ovat sellaiset, että välttämättömyyden pakosta merkityksensä säilyttävät neuvostokauppa, rupla ja taloudellinen laskelmallisuus". Näiden kieltäminen ja "muuttaminen" on "vasemmistolaista", epäbolshevistista fraseologiaa. Kaikkia näitä muotoja, joilla proletariaatin diktatuurin ehdoissa on erilainen mer-

kitys kuin kapitalismin aikana, ja joiden kautta taloudelliset yhteydet toteutuvat, täytyy kaikinpuolisesti lujittaa ja kehittää.

Lopuksi toisen viisivuotissuunnitelman jättiläismäisten tehtävien toteuttamisen ratkaisevana ehtona on kysymys *kaadereista*. Vanhojen ammattitaitoisten kaadereiden (insinöörit, agronomit, lääkärit, opettajat jne.) avulla ei edessäolevia tehtäviä ratkaista, sillä nämä kaaderit ovat liian vähälukuiset. On kasvatettava uusia. Samoin on asetettava kysymys ammattitaitoisten työläis-kaadereiden (sorvarit, mekanikot, valajat, jne.) luomisesta ja kategorisesti on tuomittava se käsitys, että talouden siirtyminen korkeammalle teknilliselle pohjalle ja tuotannon mekanisointi muka poistaisi ammattitatoisen työn välttämättömyyden. Juuri ammattitaitoisen työvoiman puute on aikaan saanut repeämiä uusien tehtaiden työssä. Tulee ottaa huomioon, että toinen viisivuotissuunnitelma huomattavalta osalta nojautuu juuri uusiin tehtaisiin, ja tämän vuoksi sellaisten ammattitaitoisten työläiskaadereiden luominen, jotka pystyvät johtamaan näitä monimutkaisilla koneistoilla varustettuja tehtaita, on viisivuotissuunnitelmamme eräs ratkaisevampia ehtoja.

Puheensa lopettaen tov. Kuibyshev lausuu: "Tämän sosialismin rakentamisen mahtavan suunnitelman toteuttaminen vaatii työtätekevien kaikkien voimien ja tahdon laajaa mobilisoimista, proletariaatin diktatuurin lujittamista, puolueemme leniniläisen raudanlujan yhtenäisyyden edelleenjatkuvaa lujittamista, sen tiivistämistä KK:n ympärille ja päättävää taistelua kaikkia päälinjalta poikkeavia syrjävirtauksia vastaan." "Koko työväenluokan ja kollektivistien täytyy tiivistää rivinsä kommunistisen puolueen ympärille, puolueen, joka vie heidät kunniakkaisiin voittoihin, maailman Lokakuun tielle ja sosialismin voittoon koko maailmassa."

Tässä lyhyesti pääkohdat tov. Kuibyshevin laajasta puheesta.

Ohjeet Neuvostoliiton kansantalouden toisen 5-vuotissuunnitelman laatimista varten (vv. 1933—1937)

(NKP(b):n XVII konferenssin päätöslauselma t.t. Molotovin ja Kyibyshevin selostuksien johdosta.)

I. ENSIMMÄISEN VIISIVUOTISSUUNNITELMAN TULOKSISTA.

1. 5-vuotissuunnitelman neljässä vuodessa toteuttamisen puolesta käytävän taistelun menestys ilmenee sosialismin voitokkaassa rakentamisessa Neuvostoliitossa. Tämän sosialismin menestyksen perustana on teollistuttamispolitiikka, raskaan teollisuuden kehittäminen ja tuotantovälineiden tuotannon kehittäminen. Kuluneena aikana on raskas teollisuutemme asetettu lujalle pohjalle ja siten luotu oma perusta koko kansantalouden uudelleenjärjestämisen loppuun suorittamista varten, sosialistisen konesuurteollisuuden perusta. Viime vuosina on kehittynyt uusien tuotantolaitosten rakentaminen ja jo on luotu tuotantolaitoksia, jotka jättävät kauas jälkeensä eurooppalaisen tekniikan tason muutamilla teollisuuden aloilla. Samaan aikaan on kevyt teollisuus huomattavasti kasvanut ja ravintoaineteollisuuden kehitys jonkin verran ylittänyt viisivuotissuunnitelman tehtävät.

2. **Maataloudessa on tapahtunut perinpohjainen käänne**, joka ilmenee siinä, että **maaseudun köyhät ja keskivarakkaat jou-**

kot ovat lopullisesti kääntyneet sosialismin tielle. Sosialistiset muodot (kollektiivitaloudet ja neuvostotaloudet) ovat päässeet vallitsevaan asemaan maataloudessa. Pienmaanviljelysmaasta on Neuvostoliitto kollektivisoimisen, neuvostotalouksien kehittämisen ja konetekniikan laajan käyttämisen avulla muuttunut maailman suurimmaksi maanviljelysmaaksi. Tällä sosialismin voitolla, joka ratkaisee mitä tärkeimmän ja mitä vaikeimman proletaarisen vallankumouksen tehtävän, on yleismaailmallinen historiallinen merkitys.

3. Ensimmäisen 5-vuotissuunnitelman sosialistisen rakennustyön tärkeimpänä tuloksena on kapitalismin juurien lopullinen poiskitkeminen maaseudulla, mikä ennakolta ratkaisee kapitalististen ainesten täydellisen likvidoimisen ja luokkien täydellisen häviön. Sosialismin perustan valmiiksi rakentaminen Neuvostoliitossa merkitsee, että leniniläinen kysymys "kuka — kenet" on täydellisesti ja peruuttamattomasti ratkaistu kapitalismia vastaan sosialismin hyväksi kaupungissa ja maaseudulla.

4. Tuloksena sosialistisesta rakennustyön bolshevistisesta vauhdista ja luokkien pääasiassa likvidoimisesta, likvideerataan jo ensimmäisen 5-vuotissuunnitelman aikana ihmisen harjoittaman toisen ihmisen riiston perusteet ja lähde, kansallistulot kasvavat vauhdilla, jota kapitalistimaissa ei voida saavuttaa, työttömyys ja kurjuus (pauperismi) on hävitetty, "hintasakset" ja vastakohtaisuus kaupungin ja maaseudun välillä hävitetään, työläisten ja työtätekevien talonpoikien hyvinvointi ja kulttuuritaso kohoaa vuosi vuodelta, kuolevaisuus alenee ja Neuvostoliiton väkiluku kasvaa nopeasti.

5. Kaikki nämä saavutukset ovat tuloksena työväenluokan ja työtätekevän talonpoikaiston laajojen joukkojen suunnattomasta vallankumouksellisen aktiivisuuden kasvusta, tuloksena sosialistisen kilpailun ja iskuruuden tavattoman suuresta noususta ja lopuksi tuloksena puolueemme leniniläisestä politiikasta, joka johdonmukaisesti on kehittänyt koko rintamalla hyökkäystä kapitalistisia aineksia vastaan.

6. Puolue on saavuttanut nämä menestykset taistelussa oikeisto-opportunismia vastaan, jonka linjana oli ei ainoastaan sosialistisen hyökkäyspolitiikan lopettaminen, vaan myöskin suoranainen antautuminen kulakistolle ja porvarillisille aineksille.

Vain päättävässä taistelussa sekä "vasemmisto" että myöskin oikeisto-opportunismia vastaan ja niihin sovittelevasti suhtautumista vastaan, taistelussa puolueemme päälinjan puolesta on NKP(b) taannut edellytysten luomisen ensimmäisen 5-vuotissuunnitelman neljässä vuodessa täyttämiselle, luokkivihollisen hävittämiselle ja sosialismin voitolle Neuvostoliitossa.

II. TOISEN 5-VUOTISSUUNNITELMAN PERUSTEHTÄVÄT.

Ensimmäisen 5-vuotissuunnitelman toteuttamisessa saavutettu menestys valmisti perustaa vastaiselle vielä voimakkaammalle sosialismin kasvulle Neuvostoliitossa. NKP (b):n XVII konferenssi katsoo, että maan äärettömät luonnonrikkaudet, sosialistisen rakennustyön tavattoman suuri vauhti, laajojen työläis- ja kollektivistijoukkojen kasvava aktiivisuus ja oikea puoluelinja täysin takaavat sosialistisen talouden tuotannollisiin voimiin nähden toisen 5-vuotissuunnitelman aikana sellaisen kehityksen, jonka pohjalla kapitalistiset ainekset tulevat lopullisesti likvideeratuiksi Neuvostoliitossa. Konferenssi on sitä mieltä, että toisen 5-vuotissuunnitelman poliittisena perustehtävänä on kapitalististen ainesten ja luokkien yleensä lopullinen likvideeraaminen, niiden syiden täydellinen hävittäminen, jotka synnyttävät luokkaeroa ja riistoa, kapitalismin jätteiden voittaminen taloudenhoidossa ja ihmisten tietoisuudessa, maan koko työtätekevän väestön muuttaminen tietoisiksi ja aktiivisiksi luokattoman sosialistisen yhteiskunnan rakentajiksi.

Loisluokka-ainesten likvidoimisen ja kansallistulojen yleisen kasvun pohjalla, jotka tulot menevät kokonaan työtätekevien käy-

tettäväksi, tulee työläis- ja talonpoikaisjoukkojen hyvinvoinnin kohoamisen vauhtia nykyisestään huomattavasti kiihdyttää ja sen ohella ratkaisevasti parantaa asunto- ja kunnallistoimintaa Neuvostoliitossa. Konferenssi katsoo, että väestön varustamisen tärkeimmillä kulutustavaroilla, myöskin elintarpeilla, täytyy toisen 5-vuotissuunnitelman loppuun mennessä lisääntyä vähintäin kaksin- kolminkertaisesti siitä, mitä se oli ensimäisen 5-vuotissuunnitelman lopussa.

1. Näiden tehtävien toteuttaminen on mahdollista vain teknillisesti uudelleen järjestämällä koko kansantalous — teollisuus, liikenne ja maatalous.

Ensimmäisen viisivuotissuunnitelman alkuun mennessä päätti Neuvostoliitto pääpiirteissään jälleenrakentamiskauden ja sen viimeisinä vuosina ryhtyi uudelleenjärjestämään useita kansantalouden perusaloja — varsinkin mtallurgiaa, konerakennusta, hiiliteollisuutta, — puhumatta enää jo aikaisemmin suoritetusta uudelleenjärjestämisestä naftateollisuudessa. Erikoinen sija on laajalla uudelleenjärjestämisellä maataloudessa, joka nopeasti järjestyy uudelle teknilliselle perustalle.

Ensimmäisen 5-vuotissuunnitelman aikana saavutettu menestys tällä alalla on kuitenkin vain kansantalouden teknillisen uudelleenjärjestämisen alku. Kun teollisuuden ja liikenteen, puhumattakaan maataloudesta, nykyinen koneisto on riittämätön ja sitäpaitsi vanhentunut ja kulunut, ei voida luoda takeita toisen 5-vuotissuunnitelman perustehtävien toteuttamisen vaatimalle sosialistisen rakennustyön bolshevistiselle vauhdille, ilman ettei teknillisesti rekonstruoida kaikkia kansantalouden aloja, ettei niitä järjestetä uusimman konetekniikan pohjalle.

Siksi NKP(b):n XVII konferenssi määrittelee, että toisen 5-vuotissuunnitelman tärkeimpänä ja ratkaisevana taloudellisena tehtävänä on koko kansantalouden rekonstruoinnin loppuunsuorittaminen ja uusimman tekniikan mukaisen perustan luominen kaikille kansantalouden aloille.

Johtava osa teknillisen rekonstruoinnin loppuunsuorittamisessa kuuluu neuvosto-konerakennusteollisuudelle. Konferenssi pitää välttämättömänä laajentaa konerakennusteollisuuden tuotantoa 5-vuotissuunnitelman loppuun mennessä vähintäin 3—3½ kertaisesti vuoteen 1932 verraten, niin että kotimainen tuotanto tyydyttäisi kaikki teollisuuden, liikenteen, yhteyden, maatalouden, kaupan j.n.e. rekonstruoinnin tarpeet kaikkein täydellisimmillä nykyaikaisilla koneilla.

Kansantalouden teknillisen rekonstruoinnin tärkeimpänä aineksena on uusimman energeettisen (voima-) perustan luominen, joka perustuu teollisuuden ja liikenteen mitä laajimpaan sähköistämiseen ja sähkövoiman vähitellen juurruttamiseen maatalouteen, käyttämällä hyväksi tavattoman suuria vesivoimavaroja, yleisten ja paikallisten alueiden kivihiilikerrostumia, paikallisia polttoaineita (turvetta, liuskakiveä). Konferenssi pitää ehdottoman välttämättömänä saada sähkövoiman tuotanto vuonna 1937 kohoamaan vähintään 100 miljaardiin kilowattituntiin 17 miljaardin asemesta vuonna 1932, hiilen hankinta vähintään 250 miljoonaan tonniin 90 miljoonan asemesta vuonna 1932 ja naftan hankinta 2½—3 kertaisesti.

NKP(b):n XVII konferenssi on sitä mieltä, että tärkeimpiin kansantalouden aloihin nähden on toisessa 5-vuotissuunnitelmassa asetettava seuraavat tehtävät:

a) **mustan metallurgian** on tuotettava v. 1937 vähintäin 22 milj. tonnia valurautaa ja valmistettava riittävästi koneen rakennusta varten välttämättömiä laatuteräksiä: tätä varten on toimitettava mustan metallurgian täydellinen rekonstruointi rakentamalla uusie tehtaita, asettamalla uudet voimakkaat koneet, huolellisesti valmistamalla raaka-aine, ottamalla käytäntöön sähköprosessit ja käyttämällä hyväksi sivutuotteet.

b) **Värillisen metallurgian alalla** on 5-vuotissuunnitelman aikana päästävä siihen, että — käyttämällä valikoitua hitsausmenetelmää, malmihiukkasten sulatusmetodeja, uusia raaka-ainelajeja y.m.s. — vasken, lyijyn, sinkin, aluminiumin ja harvinaisten alkuaineiden tuotanto nousee niin

suureksi, että se täysin tyydyttää maan välttämättömät tarpeet.

c) **Kemiallisessa teollisuudessa** on täysin likvidoitava jälkeenjääneisyytensä koko kansantalouden vauhtiin verraten. Erikoista huomiota on kiinnitettävä peruskemian kehittämiseen ja ennen kaikkea keinotekoisten lannoitusaineiden tuotantoon, jota varten on huolehdittava tehtaiden varustamisesta uusilla koneilla ja työvälineillä ja uuden rakennustyön kaikin tavoin kehittämisestä.

d) **Rautatieliikenteessä** on toimitettava perinpohjainen liikenteen uudelleenjärjestely rakentamalla uusia ratoja vähintään 25—30 tuhatta kilometriä, rakentamalla muutamia kymmeniä uusia siltoja tärkeimpien vesiteiden yli, ottamalla käytäntöön voimakkaat veturit ja isommat tavaravaunut, kehittämällä sähköistämistä muutamilla teillä, ottamalla yleisesti käytäntöön itsetoimivat kytkimet, itsetoimivat sulkijat ja höyryntulistajilla varustetut veturit. Rautatieliikenteen kehityksen tulee jouduttaa kansantalouden nousua useissa piireissä ja kansallisissa tasavalloissa, joiden tarpeista huolehdittiin ennen aivan epätyydyttävästi.

Vesiliikenteen alalla on suoritettava meri- ja jokilaivaston uudestijärjestely, perehdyttävä uusiin vesireitteihin ja parannettava jo käytännössä olevia sekä rakennettava työvälineillä varustettuja joki- ja merisatamia.

Teiden ja viertoteiden rakentamisessa sekä **autoliikenteen kehityksessä** on saatava nopeampi vauhti kuin liikenteen muilla aloilla.

Ilmailuliikennettä on kehitettävä kaikilla tärkeimmillä suunnilla, koska se on eräs tärkeimpiä yhteysvälineitä kaukaisten piirien ja suurien teollisuuskeskuksien välillä.

On kehitettävä laajasti kaikenlaisia yhteysmuotoja, varsinkin radiota.

e) **Kevyessä ja ravintoaineteollisuudessa** on kaikin tavoin kehitettävä tärkeimpien alojen tuotantoa luomalla koneellistettu suurteollisuus ja huomattavasti laajentamalla maatalousraaka-aineperustaa sekä taattava henkilökohtaisen kulutusnormin kolminkertaistuminen lähtien tällöin välttämättömyydestä voimakkaimmin kehittää kevyttä ja ravintoaineteollisuutta uusissa piireissä, nimenomaan maatalousraaka-aineen tuotantopiireissä.

Puutavarateollisuudessa, jolla on poikkeuksellinen merkitys koko rakennustyölle, on saatava aikaan tarvittava kasvuvauhti ja koneellistuttaminen.

f) **Pienen kotiteollisuuden alalla** tuotanto-osuustoiminnan on huomattavasti laajennettava yleisten kulutusesineiden valmistusta ja kehitettävä elinkeinoja ja tuotantoja, jotka palvelevat sosialistista teollisuutta ja maataloutta, pienen kotiteollisuuden järjestyessä kokonaan osuustoiminnallisille perusteille.

g) **Maataloudessa** on suoritettava loppuun sosialistinen järjestely, niin, että kone- ja traktoriasemat ulottaisivat toimintapiirinsä kaikkiin kollektiivitalouksiin ja pääpiirteissään suorittaisivat maataloustuotannon koneellistuttamisen. Kollektiivitalouksien organisatooris-taloudellinen lujittamisen ja kollektivistijoukkojen sosialistinen kasvatuksen tulee olla huomion keskuksena myöskin toisessa 5-vuotissuunnitelmassa.

Neuvostotalouksien tulee laajentaa tuotantoaan kaikilla aloilla, myöskin teknillisten kasvien viljelemisen ja karjanhoidon alalla, ja laajennettava merkitystään mallitalouksina tuotannon sosialistisessa järjestämisessä ja kehittyneen konetekniikan sekä kaikkien nykyaikaisen maatalousopin ja eläinhoitotekniikan saavutusten käyttämisessä maataloudessa.

Karjanhoidon alalla on toisen 5-vuotissuunnitelman aikana saatava karjan lukumäärä lisääntymään ja tavaratuotanto kohoamaan siinä määrässä, että se vastaisi karjanhoitoprobleemin pääpiirteissään ratkaisemista Neuvostoliitossa, niinkuin puolue ratkaisi vilja-probleemin ensimmäisessä 5-vuotissuunnitelmassa.

Puuvilla- ja pellavaviljelyksessä on kokonaistuotanto vähintäin kaksinkertaistutettava ja sokerijuurikasviljelyksessä kolminkertaistutettava.

Kaikki nämä toimenpiteet maatalouden alalla vaativat viljatalouden edelleen ja

yhä nopeammin kohoamista, että viljan tuotanto toisen 5-vuotissuunnitelman loppuun mennessä nousisi vähintään 1300 miljoonaan sentneriin. Siksi toisen 5-vuotissuunnitelman keskeisenä tehtävänä tulee olla kollektiivitalouksien ja neuvostotalouksien peltojen satoisuuden päättävä kohottaminen ja bolshevistinen ratkaisu kysymyksessä, joka koskee taistelua kuivuutta vastaan.

2. Kansantalouden täydellisen teknillisen uudestijärjestämisen toteuttaminen on eroittamattomassa yhteydessä sen kanssa, että taloudelliset kaaderimme perehtyvät tekniikkaan, että luodaan laajat uudet oman teknillisen intelligenssin kantajoukot työläisistä ja talonpojista ja ratkaisevasti kohotetaan kaikkien työtätekevien joukkojen kulttuurista tasoa. Teknillisten kantajoukkojen lukumäärällinen kasvu Neuvostoliitossa ei missään tapauksessa saa vähentää heidän tieteellistä pätevyyttä koskevan kysymyksen merkitystä eikä heidän velvollisuuttaan vastaavasti perehtyä kaikkiin maailman tieteen ja tekniikan tärkeimpiin saavutuksiin. Teknillisiä kantajoukkoja koskevan probleemin ratkaisu on mitä tärkein aines bolshevistisesti toteutettaessa kulttuurivallankumouksen tehtävää ja menesyksellistä sosialismin rakentamista. Väestön yleisen lukutaitoisuuden pikainen toteuttaminen ja koko teknillisen valistuksen mitä nopein kohottaminen ja tieteen kehityksen yhä suuremmassa määrässä tukeminen valtion taholta — tällaisia ovat lähimmät tehtävät, jotka ovat osa sosialismin rakentamisen yleisestä tehtävästä maassamme.

3. Koko kansantalouden nousun bolshevistisen vauhdin turvaamiseksi ja kaupungin ja maaseudun laajojen joukkojen kysynnän paremmin tyydyttämiseksi yleisiin kulutustavaroihin nähden on ensiluokkainen merkitys tavaravaihdon laajentamisella. Tavaravaihdon kehittäminen — ennen kaikkea vähittäisvaihdon — ja taloudellisen itsekannattavaisuusperiaatteen noudattaminen kaikessa taloudellisessa toiminnassa on mitä tärkeimpänä kiihokkeena kansantaloudessamme olevien suunnattomien eikä vielä läheskään tyhjentymättömien sisäisten varojen ja mahdollisuuksien esilletulemiseksi, mahdollisuuksien, jotka edistävät sosialistisen kasaantumisen lisääntymisen nopeutta ja samalla lujittavat koko sosialistisen rakennustyön aineellista perustaa. Se ohella vain tavaravaihtoa kehittämällä on mahdollista vastaisuudessa nopeasti parantaa työläisten ja maaseudun työtätekevien varustamista teollisuustavaroilla ja maataloustuotteilla, jota varten vuorostaan on välttämättä kaikin tavoin laajennettava myymälä- ja koko kauppalaitosverkkoa suorittamalla välttämätön teknillinen uudestijärjestely siinä, vain tällä pohjalla on mahdollista valmistaa normeerauksen poistamista tavaran myynnissä ja vaihtaa keskitetty jakelujärjestelmä kehittyneeseen neuvostokauppaan.

Tämän ohella konferenssi korostaa, että "vasemmisto" fraasit "tavaravaihtoon" siirtymisestä ja "rauhan kuolemisesta" sosialismin rakentamisen tässä vaiheessa ovat antibolshevistisia. Konferenssi korostaa toisaalta, porvarillis–nepmannilaisten taloudellisen itsekannattavaisuusperiaatteen vääristelyjen täydellistä yhteensopimattomuutta puolueen politiikan ja työväenluokan etujen kanssa, jotka vääristelyt ilmenevät yleiskansallisten valtion varojen tuhlaamisessa ja, siis, laadittujen taloussuunnitelmien särkemisessä.

Sosialismin uudet saavutukset työväenluokka turvaa vain taistelussa kapitalismin jätteitä vastaan, säälimättömästi murtamalla kuolevien kapitalististen ainesten vastarinnan, voittamalla porvarilliset ja pikkuporvarilliset ennakkoluulot työtätekevien keskuudessa ja tekemällä hellittämättä työtä heidän sosialistisesti kasvattamisekseen.

Se merkitsee, että vastaisuudessakaan ei vielä ole vältettävissä luokkataistelun kärjistyminen erityisinä ajankohtina ja varsinkin erityisissä piireissä ja erityisillä sosialistisen rakennustyön osilla, mikä samalla korostaa sitä seikkaa, että ei ole vältettävissä porvarillisen vaikutuksen säilyminen ja muutamissa tapauksissa lisääntyminenkin erinäisissä työtätekevien kerroksissa ja ryhmissä, että ei ole vältet-

tävissä se, että vielä pitkän aikaa proletariaatille vieraita luokkavaikutuksia tunkeutuu työläisten ja jopa puolueenkin keskuuteen. Siihen nähden on puolueen tehtävänä lujittaa proletariaatin diktatuuria ja edelleen taistella opportunismia vastaan ja varsinkin oikeistolaisuutta vastaan, joka on päävaara tässä etapissa.

Maatalouden täydellinen kollektivisoiminen, suurten valtion maataloustuotantolaitoksien kasvu ja neuvostotalouksien ja kollektiivitalouksien varustaminen kehittyneellä konetekniikalla — nämä toimenpiteet, jotka käytännössä muuttavat maataloustyön samanlaiseksi kuin teollisuustyö — ja liikenneyhteyden ja tavaravaihdon huomattava lujittuminen teollisuuden ja maatalouden välillä luovat edellytykset vastakohtaisuuksien täydelliselle häviämiselle kaupungin ja maaseudun välillä.

Sosialistisen talouden nopea kasvu toisen viisivuotissuunnitelman aikana kansallisissa tasavalloissa ja alueilla luo edellytykset kansallisuuksien taloudellisen ja kulttuurisen takapajuisuuden häviämiselle, joka takapajuisuus on perintönä tsaarivallan aikuiselta siirtomaa- ja kapitalistikomennolta.

Toisen 5-vuotissuunnitelman aikana Neuvostoliitto siirtyy ensimmäiselle sijalle Europassa teknillisessä suhteessa. Ensimmäisen 5-vuotissuunnitelman aikana kehitetty työ Neuvostoliiton muuttamiseksi maasta, joka tuo ulkomailta koneita ja työvälineitä, maaksi, joka itsenäisesti valmistaa koneita ja työvälineitä, tulee loppuun suoritetuksi ja lopullisesti "takaa Neuvostoliitolle taloudellisen itsenäisyyden, joka suojelee sitä muodostumasta kapitalistisen maailmantalouden lisäkkeeksi" (NKP(b):n XIV puoluekokous).

Kaikki se luo Neuvostoliitolle mahdollisuuden jo toisen 5-vuotissuunnitelman aikana teknillisesti ja taloudellisesti saavuttaa kehittyneet kapitalistimaat useilla taloudellisilla aloilla.

Mitä syvin kriisi kapitalismin maissa on varmimpana osoituksena lähenevästä kapitalistisen maailman haaksirikosta. Sosialismin menestys Neuvostoliitossa on paras todistus sosialistisen järjestelmän etevämmyydestä kapitalistiseen järjestelmään verraten.

Pääoman maissa katastrofimainen tuotannon aleneminen, tehtaiden joukkoromahdukset ja pysähtyminen ja ennen kuulumaton tuotantovoimien tuhoutuminen. Neuvostoliitossa suunnaton ja ennen kuulumaton tuotannon kasvu, yhä laajeneva jättiläismäisten tehtaiden, uusien kaivoksien ja sähköasemien rakentaminen ja kapitalismille saavuttamaton tuotantovoimien kasvuvauhti.

Kapitalistisissa valtioissa mitä ankarin miljoonien työttömyys ja maaseudun monimiljoonaisten joukkojen äärimmäinen kurjistuminen. Neuvostoliitossa täydellinen työttömyyden loppuminen ja kurjuuden häviäminen, 7-tuntinen työpäivä tehtaissa ja kaupungin ja maaseudun työtätekevien joukkojen hyvinvoinnin yhtämittainen kohoaminen.

Kaikki se vielä enemmän tekee Neuvostoliitosta kaikkien maiden työläisten ja koko maailman sorrettujen puoleensa vetävän keskuksen. Neuvostoliiton vallankumouksellistuttava merkitys kasvaa. Neuvostoliitto lujittuu kansainvälisen sosialismin tukikohtana.

NKP(b):n XVII konferenssi on varma siitä, että toisen 5-vuotissuunnitelman perustehtävät tulevat ei ainoastaan täytetyiksi, vaan ylitetyksikin, että kaikki työväenluokan järjestöt vastaavasti tulevat pitämään huolta todellisesta konkreettisesta taloudellisesta ohjaamisesta ja päättävästi taistelemaan byrokratismia vastaan, että Neuvostoliiton työtätekevät kohottavat toisen viisivuotissuunnitelman toteuttamiseksi välttämätöntä työn tuottoisuutta ja, että sosialistiseen kilpailuun ja iskuruuteen osallistujien rivit tulevat kasvamaan päivä päivältä.

Konferenssi on horjumattoman varma siitä, että työväenluokka ja kollektivistijoukot löytävät puolue-, nuorisoliitto-, ammattiliitto- ja neuvostojärjestöissä toisen 5-vuotissuunnitelman voittoisan toteuttamistaistelun **bolshevistiset järjestäjät ja** johtajat.

Konferenssi pitää välttämättömänä, että puolue-, neuvosto-, talous-, osuustoiminta-, ammattiliitto- ja nuorisojärjestöt heti ryhtyvät pikaisesti käsittelemään toista 5-vuotissuunnitelmaa esittäen sen puolueen varsinaisen edustajakokouksen hyväksyttäväksi.

Kolmas bolshevistinen kevät ja sosialistisen maataloutemme taloudellis-organisatoorinen lujittaminen

AIKAISEMMAT SAAVUTUKSEMME NYKYISEN KEVÄTKYLVÖKAMPPAILUMME TAUSTANA.

Sosialistinen sektori on vallannut johtavan aseman maataloutemme alalla. Sen ominaispaino on viisivuotissuunnitelmamme kolmen ensimmäisen vuoden aikana kohonnut kaikin puolin ratkaisevaksi, ylivoimaiseksi yksityistalouteen verrattuna. Sosialistinen suurteollisuutemme on luonut vankan pohjan maataloutemme sosialistiselle uudestijärjestämiselle. Maataloustuotantomme turvaaminen uusilla sosialistisen suurtuotannon vaatimilla koneilla ja työvälineillä oli mahdollista ratkaista vain **oman** koneteollisuustuotannon kehittämisen tietä. Se on ratkaistu. Pohja on laskettu. Ja nyt edetään tällä tiellä kiihtyvällä nopeudella.

Tätä suurten voittojemme taustaa vastaan meidän on katseltava niitä suurimerkityksellisiä tehtäviä, jotka nyt ovat edessämme, astuessamme kolmannen bolshevistisen kevään kamppailuun.

Ensimmäinen bolshevistinen kevät vuonna 1930 oli kollektivisoimisliikkeen kannalta katsoen voimakkaan alkurynnistyksen, kevätkylvökamppailu. Sen kevään kamppailujen yhteydessä astui käytännölliseksi, toteuttamista vaativana tosiasiana joukkojen eteen kysymys maatalouden kollektivisoimisesta. Ja suuret joukot jo silloin lähtivät kollektivisoimisen tielle.

Kuitenkaan ei vielä ensimmäisenä bolshevistisena keväänä laajojen köyhäin ja keskivarakkaiden talonpoikaisjoukkojen nousu ja kollektivisoinnin tielle astuminen muodostunut sellaiseksi kaikkialla eteneväksi joukkoliikehtimiseksi kuin mitä oli jo toinen bolshevistinen kevät vuonna 1931. Toinen bolshevistinen kevätkylvökamppailu käytiin kaikkialla voimakkaan, joukkoluonteisen ja myrskyvauhtisesti etenevän kollektivisoimisvyöryn merkeissä. Sen kevään bolshevistisen joukkokamppailun yhteydessä kasvoivat kollektivistien joukot ja kollektiiviset taloudet lisääntyivät tavattomalla nopeudella. Täyskollektivisoituneitten piirien ja kyläneuvostoalueiden lukumäärä kohosi suuresti, puolueemme asettama tunnus kulakkien luokkana likvidoimisesta muodostui kaikkialle ulottuvaksi käytännölliseksi tosiasiaksi. Kaiken tämän ohella maataloutemme sosialistisen sektorin **kylvöalat** suuresti lisääntyivät.

KOLMANNEN BOLSHEVISTISEN KEVÄÄN ERIKOISMERKITYS.

Kolmannen bolshevistisen kevätkylvökamppailun johtavana erikoispiirteenä tulee olemaan **sosialistisen maataloutemme taloudellis-organisatoorinen lujittaminen.** Viime kevään kylvökamppailulle oli leimaa antava mainitsemamme suurten joukkojen mukaanlähteminen, entisen yksityistalonpoikaiston valtavan joukkotoiminnan suuntautuminen kollektivisoinnin raiteille. Nyt kolmannen bolshevistisen kevään kamppailussa tulee kaikissa suhteissa etualalle taloudellis-organisatoorinen lujitustyö, taistelu laadun ja satoisuuden kohottamisen puolesta.

Neuvostotalouksien lujittaminen ja vasvistaminen on eräs merkitsevimpiä perustekijöitä sosialistisen maataloutemme kohottamisessa sekä sen taloudellis-organisatoorisessa lujittamisessa. Neuvostotalouksien rakentamisen alalla jo viime vuoden ai-

kana tulivat viisivuotissuunnitelman edellyttämät tehtävät määrällisesti ylitetyiksi. Niin hyvin viljanviljelys- kuin karjanhoito-neuvostotaloudetkin sekä myöskin teknillisten viljelyksien neuvostotaloudet laajentuivat tavattomalla nopeudella. Sisäisen talouden hoidon järjestämisessäkin pystyivät useat näistä neuvosto-talouksista antamaan monia hyviä esimerkkejä ja monenlaista apua ja tukea kollektiivisille talouksillemme. Kuitenkin tällä käytännöllisen taloudenhoidon parantamisen alalla on vielä paljon työtä neuvostotalouksissakin. Opportunistista saamattomuutta ja anteeksiantamatonta järjestelykyvyttömyyttä ilmenee vielä monin paikoin ja näin ollen on välttämätöntä muodostaa kolmas bolshevistinen kevät myöskin neuvostotalouksien lujittamisen ja vahvistamisen joukkokamppailuksi.

Kysymys neuvostotalouksista on suurimerkityksellinen käytännöllinen kysymys suomenkielisellekin väestölle. Leningradin alueella ja eritoten Neuvosto-Karjalassa. Varsinkin Karjalan neuvostotilatrustin alaisilla tiloilla on paljon suomenkielistä työväestöä, samoinkuin mainitun trustin ja sen alaisten tilojen johdossakin on paljon kansallista ainesta. Näinollen emme voi emmekä saa unohtaa sitä tehtävää, mikä neuvostotalouksillamme on meidänkin alueillamme kolmannen bolshevistisen kevään historiallisessa kamppailussa. Taistelu talouksien lujittamisen, sadon kohottamisen ja kaikkia työaloja koskevan järjestelytoiminnan tehostamisen alalla on keskiötehtävänä.

Neuvostoliiton maatalouden sosialistisessa uudestijärjestämisessä kuuluu tavallaan johtava sija kone-traktoriasemillemme. Tämän alan saavutuksista ovat jo tähän mennessä päässeet osallisiksi neuvostomaamme kaikki seudut. Nopeasti ovat lisääntyneet nämä kollektiivisten talouksiemme menestykselliselle toiminnalle välttämättömät järjestöt. Vuoden 1929 keskivaiheilla tehtiin alote ensimmäisen kone-traktoriaseman muodostamiseksi ja nyt meillä jo voidaan puhua näiden asemain laajasta verkostosta. Viime vuoden lopussa oli Neuvostoliitossa toiminnassa 1.400 kone-traktoriasemaa. Niistä on osa jo Neuvosto-Karjalankin alueella. Leningradin alueella niitä oli kaikkiaan 26, joissa yhteensä 1.631 traktoria.

Vuoden 1932 aikana tullaan Neuvostoliitossa järjestämään 1.700 uutta kone-traktoriasemaa. Näin ollen jo tämän vuoden lopulla tulee meillä olemaan 3.100 kone-traktoriasemaa. Piirien lukumäärän Neuvostoliitossa lasketaan olevan 2.500. Voimme siis toteuttaa tunnuksen traktoriaseman saamisesta jokaiseen piiriin. Näistä uusista traktoriasemista tulee Neuvosto-Venäjän alueelle suuri enemmistö — kaikkiaan 1.440 ja näihin 639.000 traktoria. Leningradin alueelle tullaan tänä vuonna rakentamaan 30 uutta kone-traktoriasemaa, joista 19 tulee valmistumaan jo kevätkylvöihin mennessä. Tämän lisäksi vahvistuu traktoriperusta neuvostotalouksillamme. Niinpä Leningradin alueen neuvostotilain traktorihevosvoima tulee kohoamaan nykyisestä 8.000 hevosvoimasta 11.200:aan.

Edelläolevasta jo osaltaan ilmenee, että kone-traktoriasemilla on suuri merkitys sosialistisen maataloutemme lujittamisessa. Niiden alalla saadut saavutukset kannustavat yhä uusiin voittoihin sosialistisen, koneellistuvan maanviljelyksen tiellä. Tämä kevät tulee näyttämään, että maataloutemme konetalouspohja yhä voimistuu. Kevätkylvökamppailussamme taistellaan määrätietoisesti maataloutemme koneellistuttamisen puolesta.

Kuitenkin on tässäkin yhteydessä syytä voimakkaasti alleviivata sitä, että kone-traktoriasemien verkoston laajeneminen ja maataloutemme kaikinpuolinen koneellistuminen asettaa vakavia velvoituksia puolue- ja neuvostojärjestöjemme sekä myöskin kollektiivisten talouksiemme ratkaistavaksi. Tämän alan **kaaderien kasvattaminen, kone-traktoriasemien asiain hoidon järjestäminen sekä kone-traktoriasemien ja niiden toiminta-piiriin kuuluvien kollektiivitalouksien välisten suhteiden kaikinpuolinen lujittaminen** ovat vaativia, mutta välttämättömiä toimenpiteitä ja tulee niiden bolshevistiseen toteuttamiseen kiinnittää täysi huomio ei ainoastaan keskuksissa, mutta ennenkaikkea piireissä ja kone-traktoriase-

mien välittömään yhteyteen kuuluvissa kyläneuvostoissa ja kollektiivitalouksissa. Tätä velvoitusta meillä ei ole varaa unohtaa.

KOLLEKTIIVITALOUKSIEN LUJITTAMINEN.

Päähuomio kolmannen bolshevistisen kevään kamppailussa on kuitenkin kiinnitettävä **kollektiivitalouksien taloudellis-organisatooriseen lujittamiseen.** Tämä kysymys astuu kiertämättömästi eteemme kaikessa kevät–kylvökamppailua koskevassa. Talouksiemme sisäinen lujittaminen ja voimistuttaminen on vastaisen menestymisemme perusehto.

Puolueemme Keskuskomitea päätöksessään 4/II—32 asettaa kaikkien maaseudun puoluejärjestöjen ratkaistavaksi käytännöllisenä tehtävänä kysymyksen kollektiivitalouksien taloudellis-organisatoorisesta lujittamisesta. Tällä lujittamistyöllä nykyhetkellä tarkoitetaan ennenkaikkea kollektiivitalouksien **maatalousarttelimuodon lujittamista ja kehittämistä.** Puolueemme keskuskomitea osoittaa vakavaksi vaaraksi sen, jos kollektivisoimisliikkeemme nykyisessä vaiheessa ryhdyttäisiin **keinotekoisesti joudut**tamaan siirtymistä maatalousartteleista kommuunoihin. Tällaiset yritykset on päättävästi tuomittava virheellisinä ylitsehyppäysyrityksinä, mutta sen sijaan tulee nyt kaikki voimat keskittää arttelimuodon edelleenkehittämiseen ja taloudellis-organisatooriseen lujittamiseen.

Puolueemme keskuskomitea kinnittäessään huomiota työn järjestelyn tehostamiseen ja parantamiseen, alleviivaa erikoisesti **prikaatisysteemin kehittämisen.** Prikaatisysteemi tulee asettaa **tärkeimmäksi renkaaksi** kollektiivisten talouksien työn järjestelyn alalla. Prikaatityön käytännöllisessä lujittamisessa on ensimmäisenä perusehtona niiden vakinaiselle pohjalle saattaminen. Kokemukset parhaimmista maatalousartteleista osoittavat, että siellä, missä on järjestetty prikaatit todella koko maatalousvuoden pysyviksi, vastuunalaisten prikatiirien johdolla toimiviksi, vasta siellä ovat muutkin prikaatisysteemiin liittyvät tai sen ohella laajenevat sosialistiset työmuodot muodostuneet todella bolshevistisia tuloksia tuottaviksi. Kollektiivitalouksissa on edellämainitun puolueen KK:n päätöksen mukaan luovutettava koneet, kalusto, karja y.m. erikoisesti muodostetuille prikaadeille, joiden kanssa on solmittava sopimukset töihin kiinnittäytymisestä koko maatalousvuoden ajaksi. Tämän tulee olla perusmuotona, joskin tämän ohella voidaan muodostaa myös määrättyä työkautta (kylvöt, sadon korjuu, puinti y.m.) käsittäviä prikaateja.

Puolueemme keskuskomitean edellämainitun päätöksen mukaan tulee maaseudun **puoluejärjestöjen** ryhtyä päättäviin toimenpiteisiin prikaatityön juurruttamiseksi kollektiivitalouksiin, ollen puoluejärjestöjen yhtenä päätehtävänä **prikatiirien valitseminen, niiden vaihtuvaisuuden estäminen ja todellisen jatkuvan avun antaminen prikatiireille kaikessa heidän työtään koskevassa.** Heidän taloudellisen ja poliittisen tietoisuutensa kohottamiseen on kiinnitettävä mitä päättävin huomio. Prikatiirit ovat vastuunalaisia tehtävissään. Näinollen vastuuttomuuden poistaminen ja vastuunalaisuuden bolshevistinen käytännössä toteuttaminen ja laajalle juurruttaminen asettaa puoluejärjestöjen eteen monia kiertämättömiä tehtäviä. Tähän taisteluun tulee liittyä taistelu kollektiivitalouksien hallintomenojen alentamisesta.

Samalla kun puolueemme keskuskomitea asettaa tärkeimpänä renkaana toteutettavaksi edellämainitun prikaatisysteemin voimistuttamisen, niin korostaa se päätöksessään myöskin **urakkatyömuodon juurruttamista, luetteloinnin parantamista ja jokaisen kollektivistin työn hinnoittelemista työn määrän ja laadun mukaisesti.** Samalla päätöksessä asetetaan puolue- ja kollektiivitalousjärjestöjen erikoisen tärkeäksi **poliittiseksi tehtäväksi kollektiivitalousaktiivin, iskurien, prikatiirien, sosialistiseen kilpailuun osallistuvien y.m. kasvattamisen.** Tämän ohella ei myöskään saa unohtaa yleensä koko **kollektivistijoukkojen** sosialistista uudestikasvattamista ja edessäolevia tehtäviä tällä alalla. **Nämä kaikki** ovat välttämättömiä voidaksemme menes-

tyksellisesti suoriutua kollektiivitalouksien taloudellis-organisatoorisesta lujittamistyöstä, voidaksemme suoriutua voittoisasti tehtävistä satoisuuden kohottamiseen, viljan hankintasuunnitelmien toteuttamiseen y.m. nähden.

Mainitussa keskuskomitean päätöksessä edelleen osoitetaan kone-traktoriasemien merkitys ja ne velvoitukset, mitä niiden lujittaminen meille asettaa. Kaikki nämä tehtävät on välttämättömästi toteutettava kollektiivitalouksien lujittamistyön yhteydessä. Ja ilman tämän kysymyksen selvää käytännölliseksi työksi asettamista ja tinkimätöntä toteuttamista kolmas bolshevistinen kevät ei voi muodostua tuloksia tuottavaksi.

MITKÄ PERUSTEHTÄVÄT OVAT LÄHINNÄ SUORITETTAVINAMME KOLLEKTIIVITALOUKSIEN LUJITUSTYÖSSÄ?

Edellä jo osoitimme puolueen keskuskomitean päätöstä selostaessamme, että johtavana peruspiirteenä tämän kevään kevätkylvökamppailussa kollektivisoimisliikkeen alalla on **ennenkaikkea arttelimuotoisten kollektiivitalouksiemme taloudellis-organisatoorinen lujittaminen ja kehittäminen.** Siinä yhteydessä myös selvisi että tämän perustehtävämme toteuttamisessa tulee käytännöllisten toimenpiteittemme lähtökohtana ja tärkeimpänä renkaana olla edellämainittu **prikaatisysteemin laajentaminen ja juurruttaminen.** Tämän tärkeimmän renkaan merkitystä korostaen kosketteIemme myöskin seuraavia työaloja ja tehtäviä.

Kysymys **kylvöaloista** on tälläkin hetkellä vakava, mutta ei enää samassa mielessä kuin esim. toisen bolshevistisen kevään kamppailussa. Toimintamme **painopiste on tällä hetkellä taistelussa satoisuuden kohottamisen puolesta, taistelussa bolshevistiseen sadonkorjuuseen valmistautumisen puolesta.** Viisivuotissuunnitelman päättyessä tuli kylvöalamme kohota 141 miljoonaan hehtaariin. Viime vuonna kohosivat kylvömme jo 137,5 milj. hehtaariin. Tänä vuonna tulee edellämainittu viisivuotissuunnitelman päättymisvuoden edellyttämä luku kylvöalojen laajentamiseen nähden täydellisesti toteutetuksi. Näin ollen on siis viisivuotissuunnitelma kylvöaloihin nähden neljässä vuodessa toteutettu. Viljaprobleemi on ratkaistu ja teknillisten viljelyskasvien kylvöalan laajentamiseen nähden tulee viisivuotissuunnitelman edellyttämä kylvöala tänä vuonna kohoamaan 33 %:lla. Tämä siis merkitsee, että tänä vuonna tulee maataloutemme tuottamaan teollisuuttamme varten raaka-aineita paljoa enemmän kuin mitä viisivuotissuunnitelma edellytti.

Mainitsimme jo edellä tämän vuoden kylvöalain yleislaajuuden. Kevätkylvöjen yhteinen ala Neuvostoliitossa tulee olemaan 102.350.000 hehtaaria. Viime vuoden kevätkylvöt olivat 97.485.000 ha. Neuvosto-Venäjän kylvöala tänä keväänä tulee käsittämään 75.945.000 ha, josta kollektiivitalouksien osuus 56.8 milj. ha, neuvostotalouksien 8 milj. ha ja siis sosialistisen sektorin osuus yhteensä 64,8 milj. ha eli 85 % koko Neuvosto-Venäjän kylvöalasta. Osoituksena kone-traktoriasemien merkityksestä kollektiivitalouksien työssä on mainittava, että jo tämän kevään kylvöalasta tulee Neuvosto-Venäjän alueella kone-traktoriasemiin kiinnitetyt kollektiivitaloudet omaamaan noin kolmannen osan.

Leningradin alueella on kevätkylvöjen yhteiseksi alaksi tämän kevään kylvökamppailussa vahvistettu 1.620.000 hehtaaria. Siitä tulee kollektiivitalouksien osalle 874.000 hehtaaria ja neuvostotalouksien osalle 105.000 ha. Eri viljelyskasveihin nähden se jakautuu seuraavasti:

Taulukko sivulta 201.

Tämä taulukko osoittaa eri viljelyskasveihin nähden sen työalan, mikä Leningradin alueen kollektiivisteilla, neuvostotalouksilla ja yksityisillä talonpojilla on suoritettavana kolmannen bolshevistisen kevään aikana.

Neuvosto-Karjalassa on kevätkylvöjen yleiseksi pinta-alaksi tänä vuonna kontrollilukujen mukaan hyväksytty 65.300 ha. Viime vuonna olivat Karjalan kevätkylvöt 39.090 ha. Tämän vuotinen nousu siellä on kylvöaloihin nähden 44 %. Tästä tulee jyväkasvien alalle 30.677 ha. Viime vuon-

	V. 1931	V. 1932	Vuoden 1932 kylvöjen
	tuhansissa	hehtaareissa	prosenttisuhde edelliseen v. verrattuna.
Vehnää	11,4	10,0	87,7
Kauraa	439,9	480,0	109,4
Ohraa	122,2	135,0	110,0
Hernettä	50,3	70,0	140,0
Pellavaa	255,8	265,0	103,0
Vihanneksia	52,3	56,0	107,1
Perunaa	152,1	190,0	125,0
Monivuotista heinää	272,8	205,0	75,1
Yksivuotista heinää	58,6	135,0	230,0
Painorehuviljelyksiä	8,7	28,0	412,0
Juurikasveja	10,8	30,0	277.7
Muita viljelyksiä	39,1	16,0	40,9
Tästä määrästä mausteviljelyksiä	0,4	6,0	1500,0
Yhteensä	1472,0	1620,0	110,0

na oli 25.242 ha. Näinollen jyväkasvien kylvöala viime vuoteen verraten kohoaa 21.5 %. Jyväkasvit muodostavat kevätkylvöistä 64,1 %. Suurin osa siitä on kauraa. Koska Karjalassa on eräänä keskeisimpänä tunnuksena vankan rehuperustan luominen metsätalouden ja karjatalouden turvaksi, niin on selvää, että kolmannen bolshevistisen kevään tehtävissä kiinnitetään heinän viljelyksen kohottamiseen mitä suurinta huomiota. Niinpä Karjalan heinäviljelyksen, kylvöheinäviljelmäin, pinta-ala tänä vuonna kohotetaan 108,5 % eli 5.553:sta hehtaarista 11.586 hehtaariin. Vikkerin ym kylvöalat kohoavat myöskin suuresti. Perunan kylvöala laajenee 43.5 % edelliseen vuoteen verraten. Sosialistisen sektorin osuus Karjalan kylvöaloista tänä vuonna tulee käsittämään 80 %.

Karjalassa on osa piirejä, joissa kylvöaloja ei laajenneta, mutta eräissä piireissä kylvöalojen lisääntyminen tulee olemaan jopa 60 prosenttia. Kuitenkin päähuomio Karjalassakin kiinnitetään taisteluun laadun puolesta, taisteluun satoisuuden ja koko maatalouden tuottavaisuuden kohottamiseksi.

Tässä meidän alueittemme tehtävät ja työalat. Niitä toteuttamaan. Ne tehtävät silmäimme edessä me emme voi unohtaa sitä tosiasiaa, että kevätkylvökamppailumme bolshevistisen menestymisen ensimmäisenä perusehtona on **vakava suunnitelmallisuus.** Tuotanto-finanssisuunnitelmien laatiminen tulisi tähän mennessä olla täydelleen toteutettu. Jokaisen kollektivitalouden olisi tullut se laatia ja piirielimien huolehtia siitä, että suunnitelmat on oikealla tavalla vahvistettu. Onko näin? Tämä tulee viipymättä tarkastaa. **Tuotanto-finanssisuunnitelmain laatiminen ja toteuttaminen koko laajuudessaan on suunnitelmallisuuden aikaansaamisen kiertämätön perusehto.** Tämän ohella on laadittava kiinteät **työsuunnitelmat.** Osana tuotanto-finanssisuunnitelmasta ne bolshevistisesti toteutettuna merkitsevät ratkaisevaa osaa työn tuloksellisuuteen ja tuottavaisuuteen nähden. Monet kollektiivitaloudet ovat tähän saakka työskennelleet aivan suunnitelmattomasti alkuvoimaisuuden ja itsevirtauksen varassa. Tämä käytännön opportunismi on armotta hävitettävä ja tilalle luotava todellinen joukkojen suunnitelmallinen työ. Suunnitelmallisen työn yhtenä perusedellytyksenä onkin se, että suunnitelmat jo laatimisasteellaan viedään joukkoihin, selostetaan niiden merkitys ja myös tätä menettelyä käyttäen mobilisoidaan joukot niitä toteuttamaan. Tällä tavalla muodostuu vastuunalaisuuden tunne vahvaksi, kehittyy todelliseksi tietoisuudeksi joukkojen keskuudessa. Vain tätä tietä voidaan nostattaa toimintaintoa ja mobilisoida joukkoja iskuruusottein taistelemaan suunnitelmain toteuttamisen puolesta.

Kuten edellä jo mainitsimme, taistelu laadun puolesta, **taistelu satoisuuden ja**

koko maataloustuotannon tuottavaisuuden puolesta on tämän kevään kylvökamppailulle leimaa antava. Kollektiivitalouksien taloudellis-organisatoorisen lujittamisen ohella ja siihen kiinteästi kytkeytyen on taistelu korkeamman sadon puolesta, taistelu laadun puolesta kolmannen bolshevistisen kevään johtavana piirteenä. Tällä alalla meillä on arvaamattomat edellytykset. Tähänastisissa kylvökamppailuissamme se on ollut suuresti taka-alalla, mutta siitä huolimatta jo nyt voimme osoittaa kollektiivitalouksien etevämmyyden yksityistalouksiin verrattuna. Jos otamme Leningradin alueen yksityisen talouden sadon 100 prosentiksi, niin kollektiivitalouden keskinkertainen sato viime vuonna oli: ruis 169,9, vehnä 126,6 ohra 146, kaura 110,7, siemenpellava 116,5, pellavan kuidut 104,3 ja peruna 127 prosenttia. Näinollen kollektiivitalouksien satoisuus ylittää huomattavasti yksityiset taloudet. Sama on myöskin karjatalouden alalla. Leningradin alueella arvioidaan yksityistalouden lehmäin keskinkertaiseksi lypsymääräksi 1.360 kg, maatalousartteleissa 1.432 kg ja kommuunoissa 2.089 kg sekä neuvostotalouksissa 2.678 kg. Tässä on huomautettava, että viimeksimainittu neuvostotalouksia koskeva lypsymäärä esittää korkeinta lypsytulosta, jota vastoin muista talouksista on esitetty keskimääräluvut.

Tämä esimerkkinä siitä, että jo nyt on kollektiivinen työ tuottavaisuuteen nähden etualalla. Kuitenkin tämä on vasta alkua. Tänä keväänä tulee vasta ensimmäisen kerran tositeolla ja päättävästi kysymys satoisuuden kohottamisesta. Leningradin alueella liittyy tähän kysymykseen välittömästi kysymys alueemme muodostamisesta **tuottavaksi alueeksi.** Tähänasti on vallinnut varsin laajalle ulottuva käsitys, että alueemme on muka tuomittu olemaan kuluttavana alueena. Tällaiset käsitykset on bolshevistisen taistelutulen alla hävitettävä, sillä meillä on täydet mahdollisuudet kohottaa alueemme maataloustuotantoonkin nähden tuottavaksi alueeksi sanan mitä täydellisemmässä mielessä. Leningradin alueen IV puoluekonferenssi osoitti tämän selvästi ja vakuuttavasti. Meidän tulee siitä tehdä myös yhtä vakuuttavat käytännölliset johtopäätökset.

Se on selvää, että alueemme tuottoisuuden kohottamisen **ja kaikissa suhteissa** tuottavaksi alueeksi muodostamisen käytännöllinen toteuttaminen vaatii **tarmokasta valmistautumistyötä.** Leningradin alueen toimeenpaneva komitea kevätkylvökamppailua koskevassa päätöksessään asettaa satonormit. Tulee kohottaa pellavasato vähintään 2,6 sentneriin, vihanneksien 148 sentneriin, perunan 100 sentneriin, kauran 10,4 sentneriin ja kylvöheinän 29 sentneriin hehtaarilta. Tämän toteuttaminen käytännössä vaatii siirtymistä spesialisoituneeseen monivuoroviljelykseen. Suunnitelmien mukaan on kylvömaista 68.000 ha kalkittava, siitä 37.000 ha jo kevätkylvöihin mennessä. On hankittava 39.000 tonnia tuhkaa, 10,000 tonnia sekalantaa, 170.000 turvetta ja 3,5 milj. tonnia karjanlantaa ja tämän lisäksi 19.000 tonnia kemiallisia lannotteita.

Ennenkaikkea on merkittävä tässä maanparannustoimenpiteitten sarjassa viimeksi mainittu kemiallisten lannoitteiden erä. Se osoittaa, että meillä mineraalilannoitetuotantomme kohotessa on arvaamattomat mahdollisuudet satotulosten kohottamiseen. Tieteellisen suurviljelyksen toteuttamisen yhteydessä tulee näillä mineraalilannoitevarastoillamme olemaan suuri osuus maataloutemme yleisen tuottoisuuden kohottamisessa.

Emme saa unohtaa myöskään sitä, että **taistelu työn tuottavaisuuden kohottamisen puolesta** on satotulosten ja maatalouden yleisen tuottavaisuuden kohottamisen eräänä tärkeimpänä perusehtona. Meidän on muistettava se, että jo Lenin useammassa yhteydessä alleviivasi sitä, miten työn tuottavaisuuden kohottaminen loppujen lopuksi on kaikkein tärkeintä uuden yhteiskuntamuodon voitolle. Taistellessamme työn tuottavaisuuden kohottamiseksi on se samalla taistelua uusien sosialististen työmuotojen puolesta.

Esityksemme alkuosassa jo osoitimme, miten puolueemme keskuskomitea asettaa prikatisysteemin tärkeimmäksi renkaaksi kollektiivitalouksissa. Samassa yh-

teydessä osoitetaan, että eräänä tuloksena oikein järjestetystä prikaatityöstä tulee olemaan kollektiivitalouksien hallintomenojen huomattava aleneminen. Niiden kohoaminen on ollut useissa tapauksissa kerrassaan suhteetonta.

Samalla kun me toteutemme määrätietoista siirtymistä prikaatisysteemiin, niin ei saa aliarvioida taistelua **iskuruuden, sosialistisen kilpailun, urakkatyön ja muitten uusien työmuotojen toteuttamisen puolesta.** Päinvastoin tulee näiden puolesta taistella täysin tietoisena siitä, että huono työn järjestely ja vanhanaikaiset työmetodit ovat varmimpana merkkinä talouksien kehnosta taloudellis-organisatoorisesta asemasta. Samoin toiselta puolen työn oikea järjestäminen ja uusien työmetodien toteuttaminen kaikilla aloilla on mitä parhaimpana edellytyksenä kollektiivitalouksien taloudellisen aseman vahvistumiselle ja organisatooriselle lujittumiselle. Kun me juurrutamme määrätietoisesti kollektiivitalouksissa sääntöä: "kuka tekee enemmän työtä ja parhaiten työnsä suorittaa, hän enemmän saakin", niin me tämän ohella taistelemme kollektivistien järjestämiseksi uusia sosialistisia työmuotoja toteuttamaan.

TOV. STALININ KUUDEN EHDON TOTEUTTAMINEN.

Hallituksemme päätöksessä 10/II—32 mm. sanotaan:

"On kehitettävä laaja joukkotyö tov. Stalinin kuuden ehdon pohjalle kevätkylvöihin valmistautumisen ja sen suorittamisen yhteydessä neuvostotalouksien, kone-traktoriasemien työläisten, kollektivistien ja yksityisten köyhien sekä keskivarakkaiden talonpoikain keskuudessa, mobilisoiden heidät taisteluun korkeiden työtempojen ja kylvöjen laadun puolesta.

On saavutettava korkeampi työn tuottavaisuus ja kohotettava kollektivistien ja työläisten edesvastuuta kevätkylvökamppailusuunnitelman suorittamisessa, ottamalla käytäntöön taloudellinen itsekannattavaisuus neuvosto- ja kollektiivitalouksissa sekä kone-traktoriasemilla, kehittämällä edelleen sosialistista kilpailua ja iskuruutta, laatimalla täydennyssuunnitelmia, järjestämällä yhteiskunnallista hinausta ja muita joukkojen aktiivisuuden muotoja."

Näemme siis tässä muun ohella alleviivattavan tov. Stalinin kuuden ehdon toteuttamista yleensä; samoin siinä korostetaan **taloudelliseen itsekannattavaisuuteen siirtymisen välttämättömyyttä.**

Siemenvarastojen muodostamiseen kiinnittää puolue ja neuvostohallitus suurta huomiota. Helmikuun puolivälissä antoi Neuvostoliiton Kansankomissaarien Neuvosto ja NKP(b):n KK yhteisen päätöksen Neuvostoliiton kollektiivitalouksien siemenvarastojen muodostamisesta ja kuivuudesta kärsineiden piirien avustamisesta. Siinä päätöksessä osoitetaan joukko tehtäviä siemenvarastojen määrällisen ja laadullisen muodostamisen alalla.

Kaikkiaan tulevat Neuvostoliiton siemenvarastot kevätkylvöjä varten käsittämään 57.355.000 sentneriä. Meidän alueellamme on siemenvarastojen oltava kunnossa huhtikuun 1 päivään mennessä. Jo maaliskuun 15 päivään mennessä on päätyttävä siemenvarastojen muodostaminen kollektiivitalouksissa ja vakuutettujen siemenvarastojen kokoaminen kollektiivi- ja yksityistalouksissa. Samoin on suoritettava siementen itäväisyyden, määrän ja kuntoisuuden tarkastus. Tässä on pidettävä silmällä myös eri viljelysaloja. Siemenien puhdistus, lajittelu ym. toimenpiteet on suoritettava ja samoin huolehdittava siitä, että kaikki välineet ja koneet niiden maahan saattamiseksi, siis kylvöjen suorittamiseksi on käyttökunnossa.

Siemenvarastoissa puheenollen tulee myös muistaa se, että tämän kevään kylvötehtävissä kiinnitetään erikoista huomiota **siemenviljan viljelyksien** muodostamiseen. Leningradin alueen puoluekonferenssi kiinnitti tähän kysymykseen suuren huomion. Me kulutamme valuuttaa sellaisen ulkomailta tuotavan siementavaran hankkimiseen, jonka viljelemiseen meidän omalla alueellamme löytyy kaikki mitä parhaimmat edellytykset.

Aikaisemmin jo kiinnitimme huomiota konevoiman merkitykseen kylvökamppailussa. Tästä ei kuitenkaan saa tehdä sellaista johtopäätöstä, että esim. hevostyövoimakysymystä olisi aliarvioitava. Ei! Meillä on mitä vakavampana edessämme kysymys **hevostyövoiman vahvistamisesta ja kevätkylvökamppailussa ja kylvöihin valmistautumisessa on kaikissa kollektiivitalouksissa toteutettava vastuunalaisuus myöskin hevoshoidossa ja siirryttävä suuri askel eteenpäin tämän työvoimavaraston vahvistamisessa.** Yhtenä ehtona on kylvötyökauden rehuvarastojen varaaminen, jotta hevosilla on tarpeellinen ja riittävä ruoka varattu koko kylvötyökaudeksi.

Hallituksemme kiinnittää kevätkylvöohjeissaan erikoista huomiota työvoimaan yleensä. Neuvosto- ja kollektiivitalouksien keskinäisen vuorovaikutuksen lujittaminen työvoiman hankintaa koskevassa kysymyksessä on asetettava mitä vakavammin esille, samoinkuin yleensä **työvoimakysymyksen ja kaatereiden saannin** turvaamisessa on tehtävä suunnitelmallista, päättävää työtä.

Eräänä suurena heikkoutena tähänastisessa työssämme on ollut **päätösten toteuttamisen tarkastamisen laiminlyönti.** Muodollisesti on viety suunnitelmat joukkoihin ja jopa osittain niitä käsiteltykin ja sen jälkeen tehty päätöksiä, mutta päätöksien toteuttamiseen, siis juuri asian siihen puoleen, joka on tärkein ja ratkaisevin, ei ole kiinnitetty bolshevistista huomiota. Tässä on nyt tehtävä vakava käänne. Sitä korostetaan niin hyvin puolueen kuin hallituksen antamissa kevätkylvöä ja kollektiivitalouksien lujittamista koskevissa ohjeissa ja päätöksissä.

Tämän tarkastuksen järjestämisessä samoinkuin kevätkylvökamppailussamme yleensä lankeaa **tärkein ja vastuullisin osa työstä puoluejärjestöillemme.** Piirien ja kyläneuvostoalueiden puoluejärjestöjen tulee astua todella bolshevistisin ottein kamppailun johtoon. Näiden järjestöjen tehtävänä on huolehtia siitä, että kommunististen nuorisojärjestöjen työ, köyhälistötyö ja kaikki joukkotyön muodot tulevat suunnatuksi joukkotaisteluun ja päättävään työhön kevätkylvökamppailumme voitokkaan toteuttamisen puolesta.

Voidaksemme asettaa tehtävät todella bolshevistisesti toteutettavaksi, voidaksemme suorittaa kollektiivitalouksiemme taloudellis-organisatoorisen lujittamisen vakavasti ja pysyviä tuloksia tuottavasti, tulee meidän kaikessa työssämme asettaa **käytännöllinen taistelu tov. Stalinin kuuden ehdon toteuttamisesta sillä tavalla etualalle ja keskeisimmäksi, että näitten historiallisten ehtojen perusajatukset todella muodostuvat työssämme ja kamppailussamme eläviksi teoiksi.**

Neuvostoliitossamme on jo ratkaistu myöskin maatalouden alalla kysymys "kuka kenet" sosialismin eduksi. Kolmas bolshevistinen kevät on ensimmäisen viisivuotissuunnitelman neljännen, päättävän vuoden kevät. Näinollen tässä kevätkylvökamppailussamme lyödään luja pohja siirtymisellemme vastaanottamaan toista viisivuotissuunnitelmaa. Meillä tulee jo nyt olla silmäimme edessä se velvoitus, mikä on kiertämättömästi edessämme kasvaessamme ja kasvattaessamme joukkomme luokattoman sosialistisen yhteiskunnan tietoisiksi ja aktiivisiksi rakentajiksi.

Kollektivistien suurten joukkojen tulee päästä selville siitä, että jo tänä päivänä on työ sosialismin rakennuskentällä suurten eturivin joukkojen kunnian, maineen urhokkuuden ja sankaruuden asia. Ja se tulee muodostumaan kunnian ja sankaruuden asiaksi kaikille luokattoman sosialistisen yhteiskunnan tietoisille ja aktiivisille rakentajille. Tämän läksyn oppimisen meille osoitti XVII puoluekonferenssimme. Taistelkaamme niiden tunnuksien puolesta. Eteenpäin puoluekonferenssimme viitoittamalla tiellä puolueemme johtoa tinkimättömästi noudattaen, sillä se tie on sosialismin voiton tie ja kolmannen bolshevistisen kevään perustehtävänä on päättävä taloudellis-organisatoorinen työ tällä tiellä tapahtuvan etenemisemme turvaamiseksi ja tähänastisten saavutustemme lujittamiseksi.

L. LETONMÄKI

Banditismi 1921—22 Karjalassa

SUOMEN porvaristo on julkaisuissaan avoimesti selittänyt, että Karjala on muka Suomen irredenta-aluetta, "suomalaista maata", joka on liitettävä ja sulatettava Suomeen. Samaan alueeseen on se myös liittänyt Kuollan niemimaan, esittäen "Suur-Suomen" rajoiksi Syvärin, Äänisen ja Valkeanmeren. Antamatta mitään merkitystä kansojen itsemääräysoikeudelle, on Suomen porvaristo ase kädessä koettanut valloittaa Karjalaa sen Suomeen liittämistä varten. Tämä Suomen suurpääoman pyrkimys alueensa laajentamiseksi on jo enemmän kuin neljännesvuosisadan vanha.

V. 1918 kukistettuaan Saksan keisarillisen armeijan avulla Suomen työväenvallankumouksen, alkoi Suomen porvaristo aseelliset yrityksensä myöskin Karjalan valtaamiseksi. Vuosina 1918/19 teki Suomen porvaristo monilukuisia sotilaallisia retkiä koko Karjalan ja myös Petsamon valtaamiseksi. Mutta kaikki nämä sen yritykset lyötiin verisesti takaisin Punaisen armeijan voimilla, jota köyhät ja keskivarakkaat karjalaiset talonpojat auttoivat punaisiksi partisaanijoukoiksi kokoontuneina. Interventsionin ja vastavallankumouksen tultua talvella 1920 kukistetuksi sekä Pohjois-Karjalan, Muurmannin ja Arkangelin tultua vapautetuiksi, oli Valko-Suomen saman vuoden lopussa pakko solmia Neuvostovallan kanssa rauhansopimuksen Tartossa, luopuen tällöin Porajärven ja Repolan kunnista, joita se oli pitänyt valtionsa armeijan joukoilla miehitettynä.

Suomen porvaristolla ei tällöin kuitenkaan ollut rehellinen mieli, sillä jo sanottuja kuntia tyhjentäessään oli se järjestänyt salaisia asevarastoja neuvostoalueelle uusia valtausyrityksiä silmälläpitäen. Ja jo keväästä 1921 alkain se lähetti Suomesta värväämiään sekä Suomen armeijan aseilla ja upseereilla varustamiaan bandiittiryhmiä rajan yli Neuvosto-Karjalaan "kapinaa" organisoimaan. Tosin oli bandiiteilla tällöin tunnuksena "Karjala karjalaisille", mutta banditismin puhjettua päätettiin kulakkikokouksissa avoimesti "Suomeen liittymisestä", niin että "Suur-Suomi"-aate oli Suomen porvaristolla pohjana tätäkin aseellista valtausyritystä organisoidessaan.

Bandiittivoimat 1921/22 arvioidaan 3,500 mieheksi, joista lähes 1000 miestä Suomesta värvättyjä Suomen suojeluskuntalaisia. Loput olivat karjalaisia kulakkibandiitteja ja pakolla bandiitti-armeijaan värvättyjä talonpoikia. Bandidismin organisaattoreina ja upseereina olivat suomalaiset upseerit, niiden etunenässä Takkinen-Ilmarinen, sekä Karjalan kunnissa niihin aikoihin vielä olleet ent. tsaarin-armeijan aliupseerit.

Mitä tulee bandiittijoukkoihin pakolla mobilisoituihin karjalaisiin talonpoikiin, eivät ne kaikesta valkokaartilaisten provokatiosta ja valhelupauksista huolimattakaan tahtoneet taistella Punaista armeijaa vastaan. Ne perääntyivät taisteluhaluttomina, kieltäytyivät monin paikoin taistelemasta ja tilaisuuden tullen siirtyivät punaisten puolelle.

Täten on aivan selvää sekä banditismin syyt että sen luokkaluonne: Se oli Suomen suurpääoman organisoima uusi valtausyritys "Suur-Suomi"-aatteen toteuttamiseksi. Ja se pantiin toimeen Suomen porvariston valkokaartilaisvoimilla ja upseereilla, nojaten Karjalan kulakkiluokan voimiin.

Niihin aikoihin kun banditismi syksyllä 1921 alkoi, oli neuvostovalta jo Punaisen armeijan loistavain voittojen kautta lyönyt interventionistit ja Venäjän porvariston vastavallankumouksen. Kansalaissodat olivat päättyneet ja kapitalistisen maailman täytyi tunnustaa neuvostovallan voiton. Se tunnustus tuli monien rauhansopimusten, diplomaattisten välien palauttamisten ja kauppasuhteitten solmiamisten muodossa. Solmittiin kauppasopimukset, pienempiä valtoja mainitsematta, Italian, Englannin ja Saksan kanssa.

Neuvostovalta oli vihdoinkin päässyt rauhalliseen rakennustyöhön. Samalla se oli siirtynyt "sotakommunismista" uuteen talouspolitiikkaan. Sen rakennustyötä vaikeutti kuitenkin mitä suurimmassa määrin imperialistisen ja kansalaissodan aiheuttama syvä rappiotila koko kansantaloudessa. Sen lisäksi aiheutti suuri katovuosi nälänhädän Volgan varrella 1921 ja kärjistyneen elintarvetilanteen koko maassa.

Samalla kun rauhalliset sopimussuhteet Neuvostomaan ja kapitalistisen maailman välillä yhä laajenivat ja sosialistinen rakennustyö NEP:in oloissa alkoi, samalla havaitaan kuitenkin Neuvostomaan rajoilla siellä täällä valkokaartilaisliikehtimistä. Tosin Japani tarjosi Kaukaisen Idän tasavallalle rauhanneuvotteluja kesällä 1921 ja valmistautui viemään joukkonsa pois Tyynenmeren neuvostorantamilta, mutta niihin nojaten toimivat vielä valkokaartilaisjoukot neuvostovaltaa vastaan. Syksyllä 1921 kylläkin likvidoitiin Uugernin valkokaartilaisjoukot Kaukaisessa Idässä ja Mongoliassa. Mutta saman vuoden joulukuussa alkoi kenraali Kappelin valkokaartilaisjoukkojen hyökkäys Kaukaisen Idän tasavaltaa vastaan. Lokakuun lopussa 1921 hyökkäsivät petljuralaiset valkokaartilaisjoukot Tjutjunikin johdolla Ukrainaan, tullen kuitenkin jo saman vuoden marraskuussa lyödyiksi takaisin rajan yli.

Samaan aikaan petljuralaisten hyökkäyksen kanssa alkanut Suomen valkokaartilaisten "kapina" Karjalassa tuli siis aikana, jolloin määrättyjen imperialistipiirien taholta organisoitiin samanlaisia bandiittihyökkäyksiä eräillä muillakin tahoilla neuvostovaltaa vastaan, vaikeuttaakseen tämän siirtymistä rauhallisen rakennustyön kauteen rauhallisten suhteitten vallitessa kapitalististen maitten kanssa.

Kuten muuallakin Neuvostomaassa oli kansalaissota 1920 Karjalassakin päättynyt Punaisen armeijan täydelliseen voittoon. Karjala ja Muurmanni tuli puhdistetuksi interventioneista, valkovenäläisistä ja valkosuomalaisista joukoista.

Heti kun Karjala oli vapautettu valkoisista joukoista 1920, ryhtyi neuvostovalta ja kommunistinen puolue täällä toteuttamaan leniniläistä kansallisuuspolitiikkaa. Kansojen itsemääräysoikeuden tunnustaen ja tahtoen nostaa ennen sorretut kansallisuudet omintakeiseen valtiolliseen, taloudelliseen ja kulttuuriseen kehitykseen proletariaatin johdolla, perustettiin myös karjalaisten kansallinen neuvostovaltio. Se tapahtui Yleisvenäläisen toimeenpanevan keskuskomitean 7/VI- 1920 antaman perustamisasetuksen sekä Karjalan työtätekevän kansan edustajakokouksen

3/VII- 1920 ja yleiskarjalaisen neuvostojen edustajakokouksen 19/II-1921 päätösten kautta.

Karjalan neuvostovaltio sai laajat autonomiset oikeudet omintakeista taloudellista ja kulttuurista rakennustyötä varten. Samalla pantiin myös käyntiin koulu- ja virastolaitosten karjalaistuttaminen, tunnustaen suomen, karjalan ja venäjän kielten täyden tasa-arvoisuuden. Jo ennen banditismin alkua ehdittiin saada tuloksia mm koululaitoksen kansallistuttamisen alalla jne.

Karjala oli kuitenkin tällöin enemmän kuin monet muut Neuvostomaan seudut, kansalaissodan raatelema, talonpoikaistalous oli tykkänään rappiolla, hevoskanta hävinnyt jne. Metsätöitä pystyttiin varojen puutteen takia panemaan käyntiin vain mitättömässä määrin. Elintarvetilanne oli kovin raskas, ja Volgan nälänhädän takia täytyi ostaa viljaa ulkomailta ja kuljettaa sitä Suomen kautta Karjalaan. Karjalainen työtätekevä väestö oli lukutaidotonta, eikä autonominen rakennustyö voinut nopeasti tunkeutua monisatavirstaisten tiettömien taipaleitten taakse, missä Suomen valkokaartilaiset edelleenkin rauhansomuksen solmiamisesta huolimatta toimivat "Suur-Suomen" toteuttamisen hyväksi.

Kaikista vaikeuksista huolimatta oli Karjalan autonomian perusteet laskettu ja taloudellinen ja kulttuurinen rakennustyö alkanut oman autonomisen neuvostovaltion pohjalla.

Suomessa kuten muuallakin kapitalistimaailmassa vallitsi tuolloin vielä maailmansodan jälkeinen raskas kriisi, joka Suomessa vuosien 1921/22 jälkeen muuttui kapitalismin suhteelliseksi vakautumiseksi (vuosiin 1928/29 saakka, jolloin alkoi kolmannen kauden kriisi- ja luokkataistelujen kärjitymistilanne). Siitä ennenkuulumattoman petomaisesta valkoisesta terrorista, minkä Suomen porvaristo 1918 oli kohdistunut tällöin saksalaisten sotajoukkojen avulla voittamaansa vallankumouksellista proletariaattia vastaan, oli viimemainittu jo ehtinyt siinä määrin tointua, että se oli v 1918 perustetun kommunistisen puolueen johdolla uudelleen noussut luokkataisteluun. V 1920 oli vasemmistolainen työväestö tehnyt lopullisen pesäeron sosdem. puolueen kanssa ja perustanut vasemmistolaisen julkisen Sosialistisen työväenpuolueen.

Mitä ankarimmasta vainosta huolimatta eteni proletariaatin vasemmistolaistumisliike ja kommunismin leviäminen Suomessa varsin laajasti ja voimakkaasti. Sosialistinen työväenpuolue aloitti voimakkaan liikkeen banditismia ja lahtarien sotapuuhaa vastaan tammi-helmikuussa 1922, jolloin Suomen Perä-Pohjolassa syntyi tukkityöläisten aseellinen kapina Suomen porvaristoa vastaan. Porvaristo vastasi Suomen vasemmistolaisvallankumouksellisen työväenliikkeen nousuun hajoittamalla STP:n ja tuomitsemalla satoja sen jäseniä vankilaan.

Pitääkseen asekalistusta nousevaa vallankumouksellista työväenliikkettä vastaan ja samalla jatkaakseen edelleenkin Karjalan valtauspolitiikkaa niitten imperialistipiirien kehoittamana, jotka samoihin aikoihin panivat Neuvostoliiton raja-alueilla toimeen muitakin samanlaisia valkokaartilaishyökkäyksiä, organisoi Suomen porvaristo syksyllä 1921 rosvoretken Neuvosto-Karjalaan, missä oma Karjalan autonominen sosialistinen neuvostovaltio oli alkanut järjestyä.

Suoritettuaan Suomessa ja sieltä etappilinjoja Neuvosto-Kar-

jalaan valmistelunsa, alkoi Suomen porvariston aktiiviupseeristo banditismin siten, että lokakuun alussa tuli ensin useampikymmenmiehinen valkokaartilaisjoukkue upseeri Takkisen johdolla Suomen ja Neuvosto-Karjalan rajan yli sekä alkoi paikallisten kulakkien ja bandiittien avulla petomaisella julmuudella tuhota paikallisia neuvostoelimiä Tunkualla ja Rukajärvellä. Sen jälkeen tuli Suomesta muita joukkoja ja alkoi samanlaisen banditismin Repolassa, Uhtualla jne. Samalla mobilisoitiin väkivallalla paikallista talonpoikaistoa bandiittijoukkueisiin. Puna-armeijalaiset, neuvostotoimitsijat, puolueen jäsenet, punaiset opettajat sekä aktiivisemmat köyhät ja keskivarakkaat talonpojat, jotka kannattivat neuvostovaltaa, murhattiin, väliin petomaisesti kiduttaen. Niinpä murhattiin Rukajärvellä lokakuun vallankumouksen juhlakokouksessa 1921 kahdeksan karjalaista puolueen jäsentä ja yksi nuorisoliittolainen. Kiimasjärvellä, bandiittien esikunnan sijaitsemispaikassa ym suoritettiin punaisten petomaisia rääkkäyksiä.

Täten saivat kulakit ja valkokaartilaiset Keski- ja Pohjois-Karjalassa käyntiin laajalle alueelle ulottuneen banditismin, jonka tarkoituksena oli näitten alueitten sekä Muurmannin radan ja Kuollan niemimaan valtaaminen ja liittäminen valkoiseen Suomeen, kuten kulakkikokouksissa päätettiin.

Se seikka, että näitten Suomessa organisoitujen ja aseistettujen valkokaartilaisjoukkojen onnistui tunkeutua linjalle Kokonsalmi—Voijärvi — Tunkua — Rukajärvi — Seesjärvi—Porajärvi, on selitettävissä siten, että koko Karjalan tuhatvirstaisella alueella oli ainoastaan joku sata miestä Punaisen armeijan joukkoja ja pieni määrä erikoisosaston miehiä.

18/XI- 21 lähetti neuvostohallitus vastalausenootin sitä avustusta vastaan, mitä Suomen hallitus osoitti Karjalan bandiiteille. 6/XVII-21 julkaistiin ulkoasiain kansankomisariaatin nootti Suomen hallitukselle, missä vaadittiin ryhdyttäväksi päättäviin toimenpiteisiin valkokaartilaisten hyökkäysten lakkauttamiseksi Neuvosto-Venäjää vastaan. 12/I- 22 lähetti neuvostohallitus uuden vastalausenootin Suomelle valkokaartilaisjoukkojen toiminnan johdosta Neuvosto-Venäjän rajaseudulla. Banditismin likvidoimista varten keskitettiin Karjalaan riittävä määrä Punaisen armeijan joukkoja, jotka suomalaisten punapäällikkökursilaisten ja suomalais-karjalaisten punaisten hiihtojoukkueitten avustamana likvidoivat banditismin noin 1 kuukauden kuluessa helmikuun 7 päivään mennessä 1922.

Taistellen hiihtotaitoa omaamatta oudoissa tiettömissä metsäisissä erämaissa ja mitä ankarampain pakkasten vallitessa, jotka vaativat enemmän uhreja kuin varsinaiset taistelut, osoittivat puna-armeijalaiset ennenkuulumatonta sankaruutta, suorittaen tehtävänsä erinomaisella kurinalaisuudella ja tietoisuudella. Samoin antoi Kansainvälisen sotakoulun suomalaisten punapäällikkökurssilaisten hiihtojoukko vihollisen selkäpuolelle tekemällään kuuluisalla hiihtoretkellä suorastaan mallikelpoisen näytteen Punaisen armeijan nopeasti tuhoavasta iskuvoimasta myöskin Pohjolan erämaitten talvisodan oloissa. Näissä oloissa taistelua varten antoi yleensä tämä sotaretki runsaasti varteenotettavaa kokemusta.

Juostessaan pakoon punaisen armeijan joukkojen tieltä, tekivät Suomen suojeluskuntalaiset ja karjalaiset kulakkibandiitit tavatonta hävitystä karjalaisissa kylissä, hä-

vittäen ja polttaen valtaavat määrät karjalaisen köyhän ja keskivarakkaan talonpoikaiston ja työläistalonpoikaisen neuvostovallan omaisuutta. Suomeen veivät mennessään noin 11,000 henkeä karjalaista talonpoikaistoa.

Lahtarit tekivät Karjalalle niin suuria vahingoita, että nämä haavat olivat kipeät vuosikausia, ehkäisten Karjalan kehitystä ja nousua. Vielä Karjalan neuvostojen V edustajakokouksessa 1924 todettiin hallituksen selostuksessa, että valkosuomalaisten hävitykset tuntuvat edelleenkin erittäin raskaasti. Samalla saivat lahtarit lykkääntymään vuoteen 1923 saakka Karjalan neuvostovaltion kehittämisen kommuunista tasavallaksi, jota jo 1921 suunniteltiin, mutta jonka toteuttaminen banditismin takia viivästyi.

Jo ennen amnestian antamista syyskuuhun mennessä 1922 oli Valko-Suomesta palannut sinne ajettuja karjalaisia talonpoikia 4,000 henkeä, ja 30/IV- 1923 annetun amnestian nojalla jotenkin sama määrä. Banditismin tuhoamassa Neuvosto-Karjalassa suoritti neuvostovalta mitä laajinta avustustyötä saadakseen elämän jälleen käyntiin. Annettiin elintarpeita, siemenviljaa, huomattava määrä hevosia jne. Tällöin sai Karjala erittäin suurta aineellista avustusta keskuksen taholta omien budjettitulojensa tukemiseksi. Niinpä se sai 1921/22 keskukselta noin 1 miljoonan kultaruplaa elintarpeitten ostoa varten ulkomailta, hevosten ostoa varten Suomesta; se vapautui ensi aluksi suorittamasta osuuttaan keskuksen menoihin, sai vapautuksen ensi aluksi asevelvollisuuden suorittamisesta jne.

Tämän kautta ja saaden keskukselta edelleen rakennuspääomia, saattoi Neuvosto-Karjala lyhyessä ajassa kohottaa tuotantonsa ennen sotaa vallinneelle tasolle, vaikkakin imperialistinen sota ja sitten välittömästi kokonaista 5 vuotta kestänyt kansalaissota (1917- 22) olivat vieneet maan syvään alennustilaan. Jo talousvuoteen 1925—26 tultaessa oli Karjalassa saavutettu ennen sotaa vallinnut tuotantotaso. Samalla sai rakennustyö niitä uusia piirteitä, mitkä sitten uutisrakennuskaudella saavuttivat niin voimakkaan kehityksen. Pantiin alulle puutavarateollisuus, alettiin rakentaa Kontupohjan paperitehdasta, pantiin alkuun kiviteollisuus jne. Maatalous meni niinikään voimakkaasti eteenpäin. Koulu- ja neuvostokoneiston karjalaistuttaminen otti voimakkaan edistysaskeleen. Tieteellinen tutkimustyö sai suuren vauhdin.

Vuodesta 1927/28 varsinaisesti alkanut uutisrakennuskausi on sen jälkeen johtanut jättiläismäisiin saavutuksiin. Metsätyöt, sekateollisuuden koneiston uudistaminen, kiviteollisuuden valtaava kasvu, metalliteollisuuden suurenmoinen nousu, kalastuksen moninkertaistuminen, uusien sähkölaitosten rakentaminen, teollisuuskombinaattien rakentaminen maaseudulle jne osoittavat maan sosialistisen teollistuttamisen suuntaa. Tämä kehitys on ollut niin voimakas, että Karjalan teollisuus uutisrakennuskaudella kasvoi viime vuoteen mennessä enemmän kuin 7- kertaiseksi. Teollisuustuotanto, joka Karjalan kommuunin perustamisaikoihin oli noin 20% koko kansantaloustuotannostamme, on siitä nykyisin jo 75%, osoittaen Karjalan muuttuneen teollisuusmaaksi. — Se alkaa jo myöskin olla tieverkon peittämä.

Samalla on nykyisinä vuosina käynnissä myrskyisesti etenevä talonpoikaistalouksien kollektivisoiminen, jonka kautta on jo 61 % kaikista Karjalan talonpoikaista-

louksista kollektivisoitunut. Karjala on yhdessä koko Neuvostoliiton kanssa astunut sosialismin aikakauteen.

Myöskin on kulttuurivallankumous mennyt suuresti eteenpäin. Karjala on nyt muuttumassa kauttaaltaan lukutaitoiseksi maaksi. Sen koulu- ja valistuslaitokset ovat valtavasti kehittyneet, myöskin ylemmäntyyppiset koululaitokset. On jo avattu Karjalan kansallinen yliopisto, on alkanut tieteellinen työskentely omien tiedelaitosten taholta. Yleinen oppivelvollisuus luo pohjan kulttuurittomuuden lopulliselle poistamiselle, joka on käynyt mahdolliseksi talonpoikaistalouden kollektivisoimisen eli siinä suoritetun tuotantotavan sosialistisen kumouksen kautta.

Vielä 10 vuotta sitten lukutaidoton, pimeä, keskiaikaisia kääpiötilojansa viljelevä karjalainen työtätekevä talonpoikaisto on nyt astunut uuden talouden ja kulttuurin piiriin, sosialismin aikakauteen. Sen työtätekevissä kerroksissa tapahtunutta syvää muutosta todistaa sen tiivistyminen proletariaatin etujoukon kommunistisen puolueen ympärille. Silloin kun 10 vuotta sitten, helmikuussa 1922 oli koko Karjalan puoluejärjestössä ainoastaan 812 kommunistia, niistä karjalaisia 150, ja suomalaisia 100, oli tammikuun 1 p:nä 1932 siinä jo 12,519 kommunistia, niistä karjalaisia 2,565 ja suomalaisia 1,105.

Leniniläisen kansallisuuspolitiikan toteuttamisen alalla, missä banditismin aikoihin vasta laskettiin perusteita, on 10 vuodessa saavutettu mitä suurimpia tuloksia. Karjala, joka tsarismin sortopolitiikan johdosta oli vailla teollisuutta, takapajuinen erämaa, on nyt lyhyessä ajassa muuttunut teollisuusmaaksi. Rinnan itsehallinnollisen taloudellisen rakennustyön kanssa, joka tähtää maan muuttamiseen sosialistiseksi kulttuurimaaksi ja kansallisen proletariaatin luomiseen, on muillakin kansallisuuspolitiikan toteuttamisen aloilla saavutettu mitä suurimpia tuloksia. Karjalaistuttaminen on valtiokoneistossa, valistusalalla j.n.e. edistynyt mitä voimakkaimmin. Kaikki karjalaisen alueen koulut toimivat jo suomenkielellä, samoinkuin karjalaisten piirien kielenä on suomen-karjalan kieli. Keskuskoneistossakin on karjalaistuttaminen edistynyt vuosi vuodelta.

Puolueen keskuskomitean 1929 tekemän päätöksen mukaan on karjalaistuttamisen vauhtia lisättävä. Sosialismi voidaan näet rakentaa ainoastaan yetämällä siihen mukaan kaikki työtätekevät joukot. Mutta välttämätön keino tätä varten on kansallisella alueella leniniläisen kansallisuuspolitiikan entistä päättävämpi toteuttaminen, entistä voimakkaampi autonominen rakennustyö. Tähän onkin kiinnitetty varsinkin viime vuosina päättävää huomiota. Kansallisen proletariaatin luominen, laajasuuntainen kansallinen teollisuussiirtolaisuus, sosialistisen teollisuuden ja sosialistisen maatalouden nopea kehittäminen, karjalaistuttamisen järjestelmällinen ja voimakas toteuttaminen kaikilla aloilla, muodoltaan kansallisen ja sisällöltään proletaarisen kulttuurin luominen, — kaikki se osoittaa suuriin saavutuksiin puolueen leniniläisen kansallisuuspolitiikan toteuttamiseksi. Tämä kaikki yhdessä kulakkien likvidoimisen kanssa kauttaaltaan-kollektivisoimisen pohjalla on vienyt pois viimeisenkin pohjan valkosuomalaisten yrityksiltä natsionalistisen kulakkipolitiikkansa ajamiseksi Neuvosto-Karjalassa.

Sosialistisen teollisuuden ja sosialistisen maatalouden rakentaminen Neuvosto-Karjalassa, missä rakennustyöhön liittyy keskuksen valtavat rakennustyöt, Hiipinän apatiitin, Karjalan koskivoiman, metallien ja shungiitin pohjalla, puutavarateollisuuden kehittämisen ohella, — kaikki se luo entistä suuremmat maan puolustusmahdollisuudet ja -velvollisuudet. Samalla kun lujitetaan Punaisen armeijan ja sen kansallisten joukko-osastojen voimaa, samalla on mitä tehokkaimmin lujitettava myös Osoaviahimiä, lentokonerakennustyötä, punaisten partisaanien sotilasopiskelun parantamista, hiihtotaidon yleistä opiskelua. Täytyy kiireesti valmistautua täyteen puolustuskuntoon valkosuomalaisia vastaan, jotka varsinkin fasistisen kumouksen tapahduttua Suomessa 1930 ovat käyneet entistä enemmän sotakiihkoisiksi, valmistaen imperialistien johdolla sotaa Neuvosto-Karjalaa ja Neuvostoliittoa vastaan.

Suomen suurpääoman pyrkimykset Karjalan valtaamiseksi ja "Suur-Suomen" luomiseksi eivät ole hävinneet, päinvastoin lisääntyneet fasistien kumouksen tapahduttua ja perinpohjaisen kriisin alettua Suomessa. Koko valkoisen Suomen laajenemispyrkimys Neuvosto-Karjalan kustannuksella yhdessä koko maailman porvariston interventionin hankkeitten kanssa Neuvostoliittoa vastaan terästää karjalaisten toimintatarmoa maan puolustuskuntoisuuden lujittamiseksi. Suomen porvariston yritykset Neuvosto-Karjalan valloittamiseksi 1918/19—1921/22 tulivat verisesti torjutuiksi Punaisen armeijan, proletariaatin ja työtätekevän talonpoikaiston ponnistuksilla. Nyt, Karjalan kohottua korkealle asteelle taloudellisen ja kulttuurisen sosialistisen rakennustyön kaikilla aloilla, sen astuttua sosialismin kauteen ja suunnitellessa toista viisivuotissuunnitelmaa, jonka kuluessa se tulee rakentamaan luokattoman sosialistisen yhteiskunnan valmiiksi, ovat Karjalan puna-armeijalaiset, työläiset, kollektivistit ja työtätekevät talonpojat entistä voimakkaammat torjumaan vihollisen sen yrittäessä uudelleen hyökätä Karjalan kimppuun.

Valmistaudumme antamaan sille vielä tuhoisamman vastaiskun kuin 10 vuotta sitten.

LYYLI LATUKKA

Kansainvälinen kommunistinen naistenpäivä

MITÄ jännittyneimmän luokkataistelun tilanteessa vietämme tänä vuonna kansainvälistä kommunistista naistenpäivää. Kahden maailmanjärjestelmän—kapitalistisen ja sosialistisen — vastakohdat kehittyvät yhä kärkevämmiksi, lähenevät ratkaisuaan. Ristiriidat eri kapitalististen maiden kesken suurenevat. Kapitalistisen maailman talouspula syvenee niin teollisuudessa kuin maataloudessakin. Uuden maailmansodan liekit leimuavat jo idässä ja imperialistit valmistautuvat sotaan neuvostomaatamme vastaan.

Neuvostoliitossa on päinvastainen tilanne. Ensimmäisen 5-vuotissuunnitelman kolmas ratkaiseva vuosi on sivutettu jättiläissaavutuksin. Olemme siirtyneet sosialismiin. Neljäs ja samalla ensim-

mäisen 5-vuotiskauden päättävä vuosi on alkanut. Sen suorittamiseen ja jopa ylittämiseenkin keskittyvät voimat. Toisen 5-vuotiskauden suunnitelmaluonnos on käsitelty XVII puoluekonferenssissa. Sosialistisen rakennustyön mitä nopeimpien tempojen vallitessa ja proletariaatin diktatuurin lujittamisen merkeissä vietämme me kansainvälistä kommunistista naistenpäivää.

Kahden maailmanjärjestelmän vastakohtain kuvaamiseksi käsittelemme työtätekevien naisten asemaa kapitalistisen ja sosialistisen maailman puitteissa.

Naistyövoima on aina ollut kapitalisteille käypää halpuutensa vuoksi. Varsinkin pula-aikoina kiristää kapitalisti työläisnaista. Monet kymmenet miljoonat naiset kärsivätkin nykyään kapitalistisen pulan seurauksista. Kapitalistit yrittävät näet siirtää pulan seuraukset työläisten harteille. Palkkoja alennetaan, työpäivää pidennetään ja kapitalistisen järkiperäistyttämisen avulla nyletään työläisestä viimeiset voimat.

Jo maailmansodan aikana astuivat sadattuhannet naiset teollisuuden palvelukseen ja sen jälkeisen ajan tilastot osottavat naistyövoiman kasvaneen. Tarkistamme tätä joittenkin tilastojen valossa.

Saksassa on tuotannossa työskentelevien naisten luku kohonnut. V. 1917 oli se 32 %, mutta v. 1930 jo 37 %.

Englannissa on naistyövoiman käyttö v. 1924—1927 kohonnut 11 %:lla, samalla kun miestyövoiman käyttö on alentunut. Ranskassa, jossa kuten Englannissakin on teollisuudessa lähes 3½ milj. työläisnaista, on v. 1913—1930 naisten luku lisääntynyt 20—40 %.

Yhdysvalloissa on palkkatyössä olevien naisten luku v. 1920—1930 lisääntynyt 30 %, ollen nykyään 11 milj.

Tilastot osottavat siis naistyövoiman vuosi vuodelta kasvaneen. Kapitalistinen ratsionalisointi mitä moninaisimpine keinoineen on tehnyt mahdolliseksi halvan, ammattitaidottoman työvoiman käytön. Mutta tähän halpaankin työvoiman käyttöön on kapitalistinen järjestelmä tullut kyvyttömäksi. Yhä suuremmat naisjoukot siirtyvät työttömien armeijaan.

Saksassa oli v. 1931 keväällä 3 milj. työtöntä naista, Englannissa 2 milj., Yhdysvalloissa 6—7 milj. j.n.e.

Mutta saadaksemme kuvan naisten asemasta kapitalistimaissa vieläkin selvemmäksi, tulee esittää muitakin tilastotietoja naisten työoloista. Onhan tunnettua esim. se, että naiset eivät missään kapitalistimaissa saa samasta työstä samaa palkkaa kuin miehet. Työläisnaisten palkkojen alentaminen on ollut niin huomattavaa, että esim. Saksassa on tekstiilityöläisten reformistisen ammattiliiton ollut pakko tunnustaa, että tekstiilityöläisten työpalkat ovat vuodesta 1928 lähtien alentuneet todellisesti 50 %. Englannissa alkoi työläisnaisten palkkojen alentaminen v. 1929, jolloin tekstiilityöläisten palkkoja alennettiin 6 %. Tietenkin on alennuksia sen jälkeenkin tapahtunut.

Samalla kun alennetaan palkkoja, tapahtuu uusien työmuotojen tavattomasti voimistuva työn intensoiminen.

Saksan kutomotehtaissa hoiti ennen sotaa yksi kutoja 120 värttinää, nyt hän hoitaa 1,500—20,000 värttinää. Työläisnaiset työskentelevät tavattoman raskaissa työoloissa. Suurin osa heistä sairastuu jo 16 vuotisena tuberkulosiin.

Sairaus on tavallisesti riittävä syy työstä irti sanomiseen. Kuri ja komento työpaikoilla on hyvin ankara. Puheleminen, myöhästyminen, käsien pesu, käymälän käyttäminen ja siellä yli määrätyn ajan viipyminen on sakon uhalla kielletty.

Työläisnaisten ja heidän lastensa huolto on niissäkin maissa, missä jonkinverran on lakeja olemassa, vain paperilla. 77 maasta vain 9:ssä on toteutettu pakollinen työläisten vakuutus. Esim. Ranskassa vasta v. 1930 astui yhteiskunnallinen vakuutus voimaan. Yhteiskunnallinen vakuutus ei siis turvaa työläisnaisia työttömyyden enempää kuin sairaudenkaan aikana. Vain kolmas osa työttömistä saa niukan avustuksen. Työttömät kärsivät suuresti asuntohäädöistä. Suurkaupunkien laidoilla ja kaikissa hökkeleissä asuu joukko työttömiä työläisnaisia lapsineen. Raskauden tilassa olevat naiset työskentelevät synnytykseen saakka pelosta joutua työttömiksi.

Täydentääksemme kuvaa kapitalistimaiden työläisnaisten asemasta esitämme joitakin tietoja siirtomaista. Siellä kärsivät työläisnaiset mitä suurinta sortoa ja puutetta. Työpäivän pituus on rajaton, auringon noususta sen laskuun saakka. Työ suoritetaan vaikeissa ja terveydelle vahingollisissa oloissa. Työpalkat esim. Intiassa ovat hyvin alhaiset. Bombayssa, jossa palkat ovat korkeimmat maksetaan kutojalle 17—18 rupie (lähes rupla) kuukaudessa. Kun elinminimi lasketaan 10 rupieksi, niin voi kuvitella työläisnaisten toimeentulon lapsineen. Muissa kutomokeskuksissa ovat palkat vieläkin pienemmät, 10—12 rupiaa. Intian teollisuusproletariaatti kärsii suorastaan nälkää. Teeplantaaseilla työskentelevät naiset ja lapset ovat lakien ulkopuolella. Kaivoksissa käytetään paljon naistyövoimaa, vieläpä yötyössäkin. Lasten kuolevaisuus 60—70 %.

Mutta työtätekevät naiset eivät lannistu kapitalistien riiston ja sorron alaisuudessa. Osallistuminen luokkataisteluihin kasvaa. Varsinkin viime aikoina ovat työläisnaiset alkaneet osallistua ei ainoastaan lakkoihin ja mielenosoituksiin, vaan myöskin taisteluihin poliiseja ja taisteluun sotajoukkoja vastaan, joitten avulla yritetään estää heidän liikehtimisiään. Varsinkin työttömät työläisnaiset esiintyvät aktiivisesti ja näyttävät sankarillista esimerkkiä muille työläisnaisille.

Näin synkkä on tämän hetken kuva työläinaisten oloista kapitalistimaissa.

Meillä Neuvostoliitossa aukeaa eteemme valoisa ja toivorikas tulevaisuus. Neuvostovalta on toteuttanut naisen tasa-arvoisuuden. Täysin tasavertaisina miesten kanssa rakentavat Neuvostoliiton naiset sosialismia. Poistavat taloudellisesta elämästä niitä jätteitä, jotka vielä ovat naisten vapautumisen tiellä. Elämäntapakysymysten järjestely, työtätekevien elämän ja kulttuurivaatimusten toteuttaminen onkin tämän vuoden naistenpäivänä tärkeimpiä tehtäviämme.

Työtätekevien naisten tehtävät neuvostovallassa määritellään kunkin hetken puolue- ja neuvostovallan yleisten tehtävien kannalta, sosialistisen rakennustyön tämän hetken tärkeimpiä tehtäviä silmälläpitäen. Ensimmäisen 5-vuotissuunnitelman loppuun suorittaminen ja toisen tehtäviin valmistuminen vaatii ennen muuta työvoimakysymyksen järjestelyä. Puolueemme ja neuvostovalta asettivat viime vuonna tehtäväkseen värvätä teollisuuden palvelukseen 1,600,000 naista. Tehtävä on täy-

tetty. Mutta se ei riitä. Edelleenkin on kysymys työvoimasta. Kaikki reservit on vedettävä esiin. Ja meillä onkin suuret käyttämättömät reservit. Ne ovat kotitaloudessa työskentelevät naiset. Yksistään kaupungeissa on noin 6 milj. kotitaloudessa työskentelevää naista. Heidän vapauttamisensa kotitaloudesta on mitä tärkein kysymys sosialistisen talouden kannalta, sillä, kuten Lenin sanoo, kotitaloudessa työskentely on "tuottamattominta, epäkiitollisinta ja tylsyttävintä".

Nykyään työskentelee kansantaloudessamme 4,863,000 naista. Teollisuudessa 1,972,000, liikenteessä 245,000, rakennusalalla 245,000 j.n.e. Teollisuuteen ja rakennusalalle tulee värvättäväksi lähiaikana vielä 1 milj. naista. Suurin joukko naisia on kansantaloutemme ratkaisevilla oloilla ja siksi onkin naisten ammattitaidon kohottaminen ja naiskaaderien valmentaminen tämän hetken kiireellisimpiä tehtäviä. Ammattitaitoisten työläinaisten luku on varsin alhainen vain 1,7 %, keskitaidon omaavien 7,9 % ja ammattitaidottomien 45,6 %. Miesten keskuudessa vastaavat luvut 11,3. 20,6 % ja 29,4 %.

Ammattitaitoisten työläisnaisten vähäinen luku on selitettävissä ensiksi sillä, että naiset ovat olleet lukutaidottomia ja hitaasti päässeet kehittymään. Toiseksi sillä, että useat ammattiliittojen toimitsijat ja talousmiehet ovat suhtautuneet välinpitämättömästi naistyövoiman käyttöön. Useimmissa tehdas- y.m. kouluissa opiskelee vähän naisia. Esim. *Punaisen Putilovilaisen* tehdaskoulussa opiskelee 475 henkeä ja niistä naisia vain 110, eikä naisia päästetä opiskelemaan kaikkia ammatteja, sepän, viilarin j.n.e. Tämä osottaa, ettei puolueemme ja hallituksen antamia ohjeita noudateta. On siis valvottava, että tällainen ei saa jatkua. Opportunismia ja välinpitämättömyyttä vastaan on taisteltava puolueemme ja hallituksen päätösten toteuttamiseksi. Naisille on avattava tie kaikille niille aloille, joilla heillä lakien mukaan on oikeus, ja poikkeuksen tekevätkin vain ne alat, jotka ovat vahingollisia naisten terveydelle. Useilla työaloilla voidaan käyttää naistyövoimaa aina 40—80 %. Ja mitä tulee naistyövoiman käytön tuottoisuuteen, niin siitä puhuvat huolellisesti suoritetut tutkimukset seuraavaa:

1. "Naistyövoiman tuottoisuus, sovellutettuna samanlaisiin työehtoihin ja samanlaisiin työprosesseihin on yhtä suuri kuin miestenkin ja onpa kokemus osottanut että nainen samanlaisilla työvälineillä on tuottanut enemmänkin.

Työläisnaiset ovat rikkoneet työkuria vähemmän kuin miehet (työstä poissaolot, vähemmän muistutuksia j.n.e.)

On myöskin merkittävä, että fyysilliset ja tuotannollis-teknilliset mahdollisuudet naistyövoiman käytölle eivät ole esteenä naisten tuotantoon värväämiseksi, vieläpä raskaaseen teollisuuteenkin, tulee vain murtaa vanhoillisuuden ja opportunismin juuret ja avata tehtaiden ovet kotitaloudessa työskenteleville miljoonaisille naisjoukoille.

Ammattiliitoilla onkin tässä suuri ja vastuunalainen tehtävä. XVI puoluekokouksen hyväksymässä päätöksessä, joka koskee ammattiliittojen tehtäviä sosialistisessa rakennustyössä, sanotaan:

"Ammattiliittojen tulee kiinnittää vakava huomio työhön työvoiman valmentamiseksi tehdaskoulujen kehittämisen kautta ammattitaitoisten työläisten valmistamiseksi nuorisosta, järjestämällä ammatti-

kouluja ja lyhytaikaisia kursseja. Tämän ohella tulee erikoista huomiota kiinnittää naisten tuotantoon värväämiseen, heidän valmentamiseensa ja ammattitaitoisiksi kehittämiseensä erilaisten koulujen ja kurssien avulla."

Naisten siirtäminen johtavaan työhön on myöskin toteutettu hitaasti kaikista päätöksistä huolimatta. Jotkut selittävät, että naisten siirtäminen johtavaan työhön riippuu naisten omaipaispainosta tuotannossa. Tämä selitys on väärä. Naistyövoiman kasvua hidastuttaa elämäntapalaitosten hidas kasvu, naisten lukutaidottomuus j.n.e., eikä se saa olla esteenä tuhansien aktiivisten ja poliittisesti tietoisten naisten nostokkuudelle.

Puolueemme ja hallituksen päätökset edellyttävät myöskin, että kaikkiin kouluihin ja varsinkin tedaskouluihin ja erilaisille kursseille on otettava 50 % naisia. Aikaisemmin olivat useat johtavat elimet määritelleet naisten osuuden vain 20—25 %. Sekin on osaltaan hidastuttanut naisten ammatillista kehitystä.

Sosialistisen kansantaloutemme näkökohtia silmälläpitäen ja naisten vapauttamisen periaatteen toteuttamiseksi on suoritettava jyrkkä käänne työssä naisten keskuudessa. Laskelmat osottavat, että kotityö, lasten hoito, ruuan valmistus, pesu y.m., vaativat kansantaloudeltamme 25—30 miljoonaa työläistä,samalla kun rakennustyömme kärsii työvoiman puutetta. Siksi on naistenpäivän aikana erikoisella tarkkuudella valvottava ja ohjattava valtavien naisjoukkojen osallistumista uusien elämäntapalaitosten järjestämiseen. On opittava käyttämään kaikki varat ja mahdollisuudet näiden laitosten kunnostamiseen. Monasti jätetään käyttämättä nekin varat 5 % ja missä naistyövoima on vallitseva 10 %, joita työlaitokset hallituksen määräysten mukaan ovat velvolliset myöntämään lastenseimien järjestämiseen. Työlaitoksissa, joissa on vähintään 25 % naistyöläisiä, on seimien järjestämiseen maksettava työpalkasta ¼ %. Näiden lisäksi on hallitus myöntänyt suuria rahasummia työläisten ja palveluskunnan aseman parantamiseksi. V. 1931 myönnetty 285 milj. ja klubien sekä muiden kulttuuriolojen parantamiseen 250 milj.

Neuvostovalta on ottanut jättiläisaskeleita naisten elämän uudelleen järjestämisen tiellä. Lasten huolto on yhteiskunnallisella pohjalla. Neuvosto-Venäjällä on hyväksytty laki lasten aamiaisista. Tämä vapauttaa äidit päivisin huolehtimasta lapsista. Pakollinen oppivelvollisuus on toteutettu. Lastenseimien verkko kasvaa ja yhteiskunnallinen ruokailu käsittää jo suuret joukot työläisiä. Äitien yhteiskunnallinen suojelu on turvattu. Vanhuus- ja työkyvyttömyys samoin. Ja edellämainituista puutteista sekä laiminlyönneistä huolimatta on meillä oikeus merkitä sosialismin perustus laskètuksi kaikilla elämämme aloilla.

Mutta samalla kun tämän merkitsemme, tulee korostaa niitä tehtäviä, jotka ovat edessämme tällä sosialismin kaudella. Me rakennamme sosialismia samalla kun hävitämme kapitalismin jätteitä. Ne tekevät vastarintaa, harjoittavat tuholaisuutta ja hidastuttavat työtämme. Mutta me voitamme ne, sillä meillä on kaikki edellytykset voittoa varten. Proletariaatin ja kollektivistien perusjoukot ovat sosialismin kannalla. Työläis- ja kollektivistinaiset taistelevat väsymättä niiden tehtävien puolesta, jotka puolueemme XVII edustajakokous on asettanut. Taistelevat ennen kaikkea yksityistalouden hävittämiseksi ja uusien suurtalouk-

sien järjestämiseksi. Tätä asiaa vievät eteenpäin kymmenet miljoonat naiset ja siksi me olemme varmat sosialismin voitosta maassamme.

Ensimmäisen 5-vuotissuunnitelman viimeinen vuosi on alkanut. Edessämme on suuret tehtävät. Vuoden 1932 kontrollinumeroiden täyttäminen, ja kaikin voimin taisteleminen leniniläisen puolueemme päälinjan puolesta kaikkia syrjäsuuntia vastaan. Kysymys naisten vetämisestä pois pikkuporvarillisen vaistovaraisuuden ja kapitalististen jätteiden vaikutusvallasta on vaikea tehtävä. Mutta tämä tehtävä on suoritettavissa puolueemme ja hallituksemme antamien ohjeiden perusteella. Niitä on järkkymättä noudatettava, ja noudatettava bolshevistisen puoluekannan mukaisesti.

Kansainvälisenä kommunistisena naistenpäivänä osotamme me koko maailman työtätekeville naisille tietä sosialismiin niiden jättiläissaavutusten kautta, jotka meillä ovat olemassa. Me sanomme: vain proletaarinen vallankumous antaa mahdollisuuden niihin oikeuksiin, joita meillä neuvostovallassa on. Kokoontumalla kommunististen puolueiden lippujen alle, niiden tunnusten puolesta taistelemalla tulee kaikkien maiden työtätekevien kulkea vapautumistaan kohti. Rohkeasti ja lannistumatta on taisteltava petomaista porvaristoa ja sosialifasisteja vastaan, muistaen että sankarillinen neuvostovallan proletariaatti ja maaseudun kollektivistit tukevat sitä taistelua ja viitoittavat tietä koko maailman vallankumoukselle.

OIKAISU

Kommunistin viime numerossa artikkelissa "Interventio Mandshuriassa ja uuden neuvostovastaisen sodan valmistelu" sivulla 139 2:ssa kappaleessa on lause: "Kominternin TPK:n XI täysi-istunto totesi, että sotilaallisen intervention uhkasta Neuvostoliittoa vastaan nyt, Neuvostoliitossa sosialismi voittaa ja taloudellinen kriisi kärjistyessä kapitalistimaissa, on..." Pitää olla: "...**kun** Neuvostoliitossa sosialismi voittaa ja taloudellinen kriisi **kärjistyy** kapitalistimaissa..." Samassa artikkelissa sivulla 144 1:ssä kappaleessa 1:nnellä rivillä 1:s sana "kaikkien" pitää olla **"kaikkein".** Edelleen samassa artikkelissa sivulla 145 1:ssä kappaleessa on maininta: "Yhdysvallat mahdollisesti laskevat, että Japanin — Yhdysvaltain sota..." Pitää tietenkin olla: "...Japanin— **Neuvostoliiton** sota..."

TOIMITUSKOLLEGIO: J. K. Lehtinen (vastaava toimittaja), J. A Lehtosaari, Y. Sirola, K. Rovio, V. Ojanen, V. Lattunen ja Y. Karppanen. Tekn. toim. P. Notko.

„KIRJA" № 10 Jätetty kirjapainoon 17/II Kirj. painettavaksi 28/II

Ленинградский Областлит № 36416. 3 п. л. 41210 зн. на п/л пл. шр. кег. 10.
Заказ 381. Тираж. 2630 экз.

Типография „Кирьяпая" Харьковская 9.

Hinta 50 kop.

1 9 3 2
ГОСУДАРСТВЕННОЕ ИЗДАТЕЛЬСТВО КИРЬЯ
ЛЕНИНГРАДСКОЕ ОТДЕЛЕНИЕ